

وزارت معارف ریاست انکشاف نصاب تعلیمی و تألیف کتب درسی

دری

صنف دهم برای مکاتب پشتو زبان

وزارت معارف

ریاست انکشاف نصاب تعلیمی و تألیف کتب درسی

دری

صنف دهم برای مکاتب پشتو زبان

کتابهای درسی متعلق به وزارت معارف میباشد و خرید و فروش آن در بازار جداً ممنوع است. با متخلفان برخورد قانونی صورت می گیرد.

سال چاپ: ۱۳۸۸ هـ . ش.

كميته تجديد نظر كميتة تجديد نظر كميتة محتوا و لسان:

- عبدالرزاق کوهستانی عضو علمی دیپارتمنت زبان و ادبیات دری.
 - شکیلا شمس هاشمی آمر دییارتمنت زبان و ادبیات دری.
- غلام سرور بغلانی عضو علمی دیپارتمنت زبان و ادبیات دری.
- محمد نسیم فقیری متخصص زبان وادبیات، دیپارتمنت دری.
 - سید محمود پایمناری عضو علمی دیپارتمنت زبان و ادبیات دری.
- دکتور شفیقه یارقین مشاور و رئیس امور تربیوی وزارت معارف.
 - پوهنوال حمیدالله ویدا عضو شورای علمی وزارت معارف.

کمیتهٔ دینی، سیاسی و فرهنگی:

- دکتور محمد یوسف نیازی مشاور وزارت معارف.
- محمد آصف ننگ رئیس نشرات و اطلاعات وزارت معارف.
 - مایل آقا متقی عضو دییارتمنت علوم دینی.

كميتة نظارت

- دکتور عبدالغفور غزنوی معین انکشاف نصاب تعلیمی، مرکز ساینس و نشرات وزارت معارف رئیس کمیته
 - محمد صديق پتمن معين تدريسي وزارت معارف
 - معاون سرمؤلف عبدالظاهر گلستانی رئیس انکشاف نصاب تعلیمی و تالیف کتب درسی عضو

کمپوز و دیزاین:

- وزيرگل صديقي.

خداوند جل جلاله ۱٫ سیاسگزاریم که در نتیجهٔ ارادهٔ راسخ و قربانی های ملت مجاهد ما و مساعی جمیله سازمان ملل متحد و کشورهای بشر دوست جهان، صلح سراسری و نظام سیاسی مشروع در کشور استقرار یافت و به مصیبت چندین سالهٔ ناشی از جنگ پایان داد. دولت جمهوری اسلامی افغانستان و در رأس جلالتمآب حامد کرزی از بدو تاسیس نظام مردمی حاکم، به منظور نیل به اهداف والای ملی، طرح پروگرام های نوینی را در تمام عرصه های باز سازی و انکشافی کشور در دستور کار خویش قرار داده است. با سیاس بیکران از حمایت بیدریغ و رهنمودهای داهیانهٔ حلالتمآب شان تلاشهای پیگیر و اقدامات موثری در عرصهٔ تعلیم و تربیه و در راستای نوسازی و شگوفایی معارف و تربیت نسل جوان به مثابهٔ افراد دارای روحیهٔ اسلامی، وحدت ملی، انسانهای متمدن و مسلمانان واقعی و نیرومند در مرحلهٔ تطبیق قرار دارد، که خیلی ها ارزنده و حایز اهمیت است. وزارت معارف در راستای طرحها و ابتکاراتی که در جهت بازسازی معارف افغانستان روی دست دارد، ریاست انکشاف نصاب تعلیمی و تالیف کتب درسی را موظف گردانید، تا از یک طرف مشکل کمبود و نبود کتب درسی مکاتب را رفع نماید و از جانب دیگر در روشنی پالیسی و اهداف علمی و فرهنگی دولت جمهوری اسلامی افغانستان به تهیه و تدوین نصاب تعلیمی واحد که جوابگوی نیازمندیهای حال و آیندهٔ کشور باشد، بپردازد. هدف نصاب تعلیمی جدید، تربیت و تعلیم اسلامی و علمی اولاد وطن که با مقتضیات جامعهٔ ما و معیارهای بین المللی موافق بوده و در راستای محتوای آن تفکر سالم را در اندیشهٔ اطفال، نوجوانان و جوانان دانش آموز تقویت نماید و آنان را با دست آوردهای دانش نوین آشنا سازند، می باشد. جوانان کشور ما باید مسلمانان متدین، وطندوست، مردم دوست، مجهز با زیور علم و کمال بار آیند و با انکشاف علوم و پیشرفت تمدن معاصر آشنایی حاصل نموده، با عزم راسخ از تحولات جدید و مثبتی که به میان آمده، مستفید گردند. آنها به منظور ساختن افغانستان نوین و ایجاد جامعهٔ مرفه، علاوه بر تحولات ساینس و تکنالوژی، بایست از اساسات علوم انسانی، حقوق بشر، صلح، وحدت ملي و همزيستي مسالمت آميز آگاه بوده، وطندوستي، حفظ محيط سالم زيست، مبارزه با جهل و تولید و قاچاق مواد مخدر را در اولویت های امور تعلیمی و آموزشی خود قرار دهند.

از معلمان صدیق، دلسوز و با تجربه ما که در تطبیق نصاب تعلیمی جدید، مسؤولیت عظیم آموزش و پرورش اولاد کشور را به عهده دارند و از سایر شخصیت های علمی، فرهنگی و دانشمندان عرصه معارف کشور تمنا داریم، با ارائه نظریات و پیشنهادات سازندهٔ خویش مؤلفان ما را در تألیف و بهبود کتب درسی همکاری نمایند.

همچنان از کشورها و سازمان های محترم تمویل کننده (دانیدا، یونیسف، یونیسکو، بانک جهانی و ادارهٔ انکشاف بین المللی ایالات متحدهٔ امریکا) که در چاپ کتب، وزارت معارف را همکاری مادی نموده اند، سپاسگزار هستیم.

امیدواریم تمام شاگردان عزیز، معلمان گرامی، مادران و پدران محترم در حفظ کتابهای درسی از هیچگونه کمک و همکاری دریغ نفرمایند.

فاروق وردك

وزير معارف جمهوري اسلامي افغانستان

فهرست مندرجات

صفحه	عنوان	صفحه	عـــنــــوان
74	ابو على سينا	١	حمد
۲۵	نمونهٔ کلام ابن سینا	۲	نعت حضرت سيد المرسلين ﷺ
79	علم	٣	آرزوی کودک نابینا
77	نصیحت حکیمی به فرزندش	۴	حضرت ابو بکر صدیق 🌯
77	قطعه	۶	مروت و مردانه گی
۲۸	راز موفقیت و کامیابی	۶	بیت
٣٠	اندرزهای حضرت عمر فاروق	٧	وطن
۳۱	دانش	٨	خواجه عبد الله انصارى ^{رحمت الله عليه}
٣٣	حکیم نظامی گنجوی	١.	بهار
۳۵	شرط نیکنامی	11	حرمت خون مسلمان
٣٧	صلح	17	نالیدن بلبل در فراق گل
٣٨	نصایح	١٣	نتیجهٔ ترحم بر حیوانات
۴.	گل و پروانه	۱۵	ورزش و تندرستی
41	صوفی عشقری	١٧	كشور ما افغانستان
47	نمونهٔ کلام عشقری	١٨	نشانهٔ خردمندی
۴۳	ارزش نفس یک مسلمان	19	پند بزرگان
44	حکایت	۲٠	نیکخواهی و خدمت به خلق
49	شايق جمال	71	رعایت یتیم
49	اولاد آن حضرت 🍍	77	دین اسلام

صفحه	عنوان	صفحه	عـــنـــــوان
۸۲	قسمت تشبیب یک قصیده	۵٠	نصيحت
۸۴	اندرزها	۵۱	حكايت
۸۴	وصف باغ و بهار	۵۱	اعتماد بر خویشتن
۸۵	حشره های شبتاب	۵۲	عشق حقيقى
۸۶	گروگان خورشید	۵۳	اسراف
۸٧	علامه اقبال لاهوري	۵۴	حكايت
٨٨	زنبور عسل	۵۵	ابر خطا پوش
٨٩	شاه شمیران	۵٧	حكايت
٩١	وصف بهار	۵۸	شروط دوستی و محبت
91	حرمت آموزگار	۵۹	امانت و راستکاری
94	انگشتر طلا	۶٠	حضرت بلال بن رباح 🌯
١٠٠	مادران صلح ميخواهند	۶۲	پند دانایان
١٠٢	آفتاب طلوع كرد	84	ناصر خسرو در شهر بصره
١٠٣	تا بەكى	۶٧	حكايت
۱۰۵	ارزش علم و هنر	۶۸	بزرگی جهان
۱۰۲	حكايت	۶۹	نزاع بر سر الفاظ
۱۰۸	مواد مخدر	٧١	دو بز مغرور
1 - 9	آشتی	٧٢	بخش دستور زبان
11.	کابل و برف زمستان	٧٨	مناجات
111	ماین	٨٠	کرم کردگار

حمد

حمد بی حد مر خدای پاک را آنکه در آدم دمید او روح را آنکه فرمان کرد قهرش باد را آنکه لطف خویش را اظهارکرد آن خداوندی که هنگام سحر سوی آن خصمی که تیر انداخته آنکه اعداء را به دریا درکشید چون عنایت قادر قیوم کرد با سلیمان داد ملک و سروری از تن صابر به کرمان قوت داد بنده یی را اره بر سر می کشد

آنکه ایمان داد مشت خاک را داد از طوفان نجات او نوح را تا سزایی داد قصوم عاد را برخلیلش نار را گلزار کرد برد قوم لوط را زیر و زبر و زبر ساقه را از سنگ خارا برکشید در کف داوود آهن موم کرد شد مطیع خاتمش دیو وپری هم زیونس لقمهیی با حوت داد دیگری را تاج برسر مینهد

لغت_	معنى
١-حمد	ثنا و صفت خداوند الله
۲- خلیل	دوست
۳- نار	آتش
۴- خصم	دشمن
۵- اعداء	دشمنان، جمع عدو
۶– ناقه	شتر
۷- مطیع	فرمانبردار
۸– قوت	روزی
۹ – حوت	ماهی

سفارش: شاگردان با استفاده از لغات فوق یک مقالهٔ نیم صفحه ای بنویسند.

نعت حضرت سيد المرسلين 🖷

که نامد در جهان مانند اوکسس نبوده با کسی پیوند و میلش سر و چشم خرد را تاج بینش معطر از نسیم کوی او شد بهشت و دوزخ و جنبی وانسسی بدین روشن دلیلی هست لولاک مشرف اولیاء از خاک راهش ز گفتش اولیاء بر سر نهند تاج چه گویم گر بدانی جمله خود اوست ز خاک درگه او سروری یافت که بر جمع دل او سرور آمسد درود از حضرت بر جان آن کس ملایک تابشر جمله طفیلش مهین و برترین آفرینش خرد دانا به نرور روی او شد زمین و آسمان و عرش و کرسی ز بهر اوست بشنو از دل پاک مرفه انبیاء در زیر جاهش به جودش انبیاء گشتند محتاج فتوح انبیاء و اولیاء زوست درین عالم هر آنکو برتری یافت از آن از آفرینش برتر آمسد

پند نامهٔ شیخ فرید الدین عطار نیشاپوری

م عنی	لغت	شماره
دعا، رحمت	درود	-1
بزرگ، بزرگترین	مهین	-۲
عقل و هوش	خرد	-٣
خوشبو، عطر اگین	معطر	-4
در رفاه و آسایش، آسوده	مرفه	-Δ
کرم، جوانمردی	جود	-8
بلندی، مرتبه	برترى	-7

سفارش: شاگردان دربارهٔ فرق حمد و نعت نیم صفحه بنویسند و معلم صاحب آنرا اصلاح کند.

آرزوی کودک نابینا

میگویند که آفتاب بی اندازه زیبا و منظرهٔ گلهایی که در کنار دریا بر روی آب ریخته، بسیار دلاویز و پرواز پرنده گان از چیزهای تماشایی است. میگویند، شبها روشنایی دلکش، چهرهٔ آسمان را میآراید. میگویند رنگ گلها از عطر آنها بهتر و خوشایندتر است.

درهها، کوهها، چمنها، آبها و بیشهها خصوصاً سحرگاهان به قدری لطیف و دلکش است که انسان در برابر این همه آثار باید زانو زند و سرفرود آورد؛ اما من نه آن دریا را که ولوله اش به گوشم میرسد، میتوانم دید و نه آن گلهای رنگارنگ را، نه آن میوههای قشنگ و نه روشنایی دلانگیز صبح را. از ندیدن آنها اندوهگین و دلتنگ نیستم.

خدایا!

ازین همه زیباییهای جهان هیچکدامش را آرزو نمیکنم؛ اما ایکاش که روی مادرم را میدیدم.

از آیین نگارش

سفارش:

شاگردان با جملات توصیفیی در بارهٔ شهر یا ولسوالی خود پنج دقیقه صحبت کنند.

حضرت ابوبكر صديق 🏶

نام مبارک شان عبدالله و لقب شان صدیق و عتیق است. آنحضرت ایسان را به این دو لقب مفتخر گردانیدند. کنیت شان ابوبکر و در هشتمین جد به آن حضرت شریک میگردند. ولادت شان دو سال و چند ماه پس از ولادت با سعادت رسول خدا شواقع شده است و همچنین دو سال و چند ماه پس از رحلت آن جناب شوفات یافتند و عمر شان ۶۳ سال بود.

حضرت ابوبکر صدیق بی نهایت نرمدل و بی حد بردبار و در رفاقت آنحضرت از همه سابق و فایق بودند. پس از رحلت آنحضرت جانشین شان قرار گرفتند و لقب خلیفهٔ رسول الله داشتند. این لقب به غیر از آن جناب برای دیگری به کار برده نشده و خلفای مابعد به لقب امیرالمؤمنین خوانده شده اند.

حضرت ابوبکر صدیق و سال و سه ماه و نه روز مسند خلافت را زینت بخشیدند و در هفدهم جمادی الآخر سنه ۱۳ هجری قمری مابین مغرب و عشاء ازین دار فانی رحلت نمودند و در جوار حبیب خویش رسول اکرم در همان روضهٔ مقدس آرمیدند.

حضرت ابوبکر سه پسر و سه دختر داشتند: حضرت عبدالله، حضرت عبدالله عبدالله عبدالله عبدالله بکر، حضرت اسماء سه (والدهٔ حضرت عبدالله بنزبیر)، حضرت ام المؤمنین عایشهٔ صدیقه سه و امکلثوم.

حضرت ابوبکر پیش از اسلام در میان مردم تا حدی محبوب بودند که همهٔ مردم به او محبت داشتند. بسیاری از کارهای مردم به وسیلهٔ ایشان انجام میگرفت و در نسب شناسی و فن شعرگویی مهارت خاص داشتند؛ اما بعد از اسلام شعرگویی را ترک کردند و به مجرد بعثت آن حضرت بدون مطالبهٔ معجزه از همه اولتر به دین اسلام مشرف شدند؛ زیرا حق تعالی فطرت سلیم به ایشان اعطاء فرموده بود.

معنى	لغت 	<u>شمارہ</u>
راستگو، دوست	صديق	-1
آزاد و برگزیده	عتيق	-۲
از دنیا رفتن	رحلت	-٣
استعمال شده	مستعمل	-4
به پیغمبری گماشته شدن، برانگیختن	بعثت	-۵
عقل سالم (خوی یا اوصاف سلیم)	فطرت سليم	-8
بخشش كردن	اعطاء	-7

سفارش:

یکی از شاگردان در برابر همصنفان خود دربارهٔ یاران پیغمبر اسلام صحبت نماید وبعضی از شاگردان، آنچه را شنیده اند با جملات خود بیان کند.

شاگردان فعل های به کاربرده شده در متن "حضرت ابوبکر صدیق شاگردان فعل های به کاربرده شده در متن "حضرت ابوبکر صدیق را در کتابچهٔ خود بیرون نویس کنند.

مروت و مردانه گی

آورده اند که در کرمان ملکی بود به غایت سخی و مهماندوست. پیوسته درِ مهمانخانهٔ اوگشاده بود و خوان احسان او برای خاص و عام نهاده. هر که به شهر او آمدی، بر سفرهٔ کرم او نان خوردی و تا در آن شهر بودی، وظیفهٔ چاشت و نان شام از ضیافت خانهٔ وی بردی.

وقتی عضدالدوله لشکر کشید و قصد تسخیر او کرد، مَلک طاقت حـرب او نداشت، به حصار درآمد. لشکر عضدالدوله به حصار آمدندی و جنگ سخت کردندی و هر شب ملک کرمان آن مقدار طعام که لشکر عضدالدوله را کفایت بودی، فرستادی.

عضدالدوله پیغام داد که: «روز حرب کردن و شب نان دادن چی معنی دارد؟» جواب فرستاد که: «جنگ نمودن اظهار مردیست و نان دادن وظیفهٔ مردمی. ایشان اگر چه دشمن اند؛ اما غریب شهر و ولایت من اند.»

عضدالدوله بگریست و گفت: «کسی را که چندین مروّت باشد، با وی حرب کردن از بیمروتیست. لشکر باز گردانید و تعرض وی نکرد.»

بيت

مردمی کن به جای دشمن و دوست کز مــروت زیان نکـــرد کسی

اخلاق محسني

سفارش:

شاگردان دربارهٔ مردانه گی یکی از اقارب خود در پنج سطر مقاله یی بنویسند و فردا به معلم صاحب تقدیم کنند.

وطن

وط نام نیکو نامت افغانستان روان بخش دلهاست بروم و برت زبیس دارد از گردش دهر یاد بیسه عالیم بلند است نام هرات بید خشانت از لعلی شد سرخرو چه خوش فیض جاریست با هیرمند شمرخیز از بس برود کیندهار گردم و فیراه تو معمور باد سخن ساز کردم چو از غزنه ات رمین و فضای کابل پررگلت

هـوایت خوش و منظرت دلستان سـر الفـت مـا و خـاک درت لـقب یـافت بــلخ تو ام البـلاد می علـم و عـرفان به جام هـرات بود مـعـدن لاجـورد انـدرو که تـازه است ازو مــزرع کـشتمند خـجل ســاوه را میکنــد از انـار ز خـاکت پراگنـده گی دور باد سپــهر بـرین میشود فتنــه ات جهان مست و شیداست چون بلبلت

فلک در کمین گزندت مباد تزلزل به کاخ بلندت مباد

شماره	لغات	معنى
-1	منظر	جای نظر کردن، نظر گاه
-۲	بوم	زمین، جای و شهر
-٣	بر	بیابان، دشت
-4	ام البلاد	مادرشهر ها
-۵	سپهر	آسمان

سفارش: به شاگردان وظیفه داده شود تا نیم صفحه دربارهٔ وطندوستی مقاله بنویسند.

خواجه عبدالله انصاري رحمةالله عليه

خواجه عبدالله انصاری رحمیه روز جمعه دوم شعبان سال ۳۹۶ هجری قمری در قریهٔ قهندز (کهندژ) به دنیا آمد و از همان ایام طفولیت آثار نبوغ و فطانت در او پیدا بود. در سن چهار ساله گی به مکتب میرفت و در سن ۹ ساله گی شعر عربی و فارسی میسرایید.

او حافظهٔ عجیبی داشته و با یکی دوبار خواندن نظم و نثر را یاد میگرفته، چنانچه بیش از صد هزار شعر در حافظهٔ خود داشته است.

خواجه عبدالله در تفسیر قرآن شریف شاگرد شیخ ابوعبدالله طایی و امام یحیای شیبانی بود و پس از آنکه علوم صوری را به مرحلهٔ کمال رسانید و وارد رشتهٔ تصوف شد. در تصوف با بسیاری از مشایخ ملاقات نمود، ولی مرشد او شیخ ابوالحسن خرقانی بود. طوریکه خود او میگوید: «و عبدالله مردی بود بیابانی، میرفت به طلب آب زنده گانی، ناگاه رسید به شیخ ابوالحسن خرقانی، دید چشمهٔ آب زنده گانی، چندان خورد که از خود گشت فانی، نه عبدالله ماند و نه شیخ ابوالحسن خرقانی.»

در جای دیگر میگوید: « عبدالله گنجی بود پنهانی، کلید او به دست شیخ ابوالحسن خرقانی.»

آنچه در عقاید خواجه عبدالله انصاری مهم است، این است که خواجه طریقت را بدون شریعت درست نمیدانست.

خواجه عبدالله به سال ۴۸۱ هجری در زمان خلافت القاسم بامرالله عباسی وفات یافته و در هرات در محل معروف به گازرگاه ـ که اکنون جایگاه مشهور است ـ دفن گردیده است.

تألیفات خواجه زیاد است، از جمله منازل السایرین، زاد العارفین، مناجات نامه و تفسیر معروف به کشف الاسرار از تألیفات مشهور اوست.

معني	لغت	<u>شماره</u>
هوشیاری و ذکاوت فوق العاده	نبوغ	-1
درک کردن، زیرک و دانا بودن	فطانت	-۲
صوفی شدن، درویشی	تصوف	-٣
رهنما	مرشد	-4
نابود شونده	فانی	$-\Delta$

سفارش:

شاگردان با استفاده از کلمه های صوفی، کار، کوشش و وطندوستی، مقاله یی بنویسند که دو نفر شان مسوؤل نشر مقاله ها درجریدهٔ صنفی آنان شوند.

بهار

بامدادان که تـفاوت نکند لیـــل و نهـــار

خوش بود دامن صحــرا و تماشـــای بهار

کوه و صحرا و درختان همه در تسبیحند

نه همه مستمعان فهم کنند این اســــرار

بلبلان وقت گــل آمد که بنالند از شـــوق

نه کم از بلبل مستی، تو بنال ای هوشیار

آفرینش همه تنبیه خـداونـد دل است

دل ندارد کـه ندارد به خداوند اقرار

این همه نقش عجب بر در و دیوار وجود

هر که فـــکرت نکند نقش بود بـر دیوار

خبرت هست که مرغان چمن میگویند:

كاخراى خفته سراز بالش غفلت بردار

هر کے امروز نبینے اثر قصدرت او

غالب آنست که فرداش نبیند دیدار

که تواند که دهد میوهٔ رنگین از چوب؟

یا که داند که برآرد گل صد برگ از خار؟

نعمتت بار خـدایا زعدد بیرون است

شکر انعام تے هرگز نکند شکرگزار

سعدیا، راستروان گوی سعادت بردند

راستی کن کـه به منزل نرسد کجرفتار

سعدي

حرمت خون مسلمان

حضرت رسول الله گدر خطبهٔ حجة الوداع فرمودند: «آگاه باشید که هر آیینه خون، مال و آبروی یکی بر دیگرتان قطعاً حرام وحرمت اینها برای همیش طوری است که درین روز، در این ماه مبارک (ذی الحجه) و درین شهر (مکه) حرام است. آیا پیغام الهی را رسانیدم؟» اصحاب گفتند: بلی.

آنحضرت سه بار فرمودند: «ای خداوند، گواه باش (بر اینکه من پیغام ترا رسانیدم). وای برشما! نشود که بعد از من یکی تان گردن دیگرتان را زده، در جملهٔ کفار شامل شوید.»

تمرين:

۱- از حدیث مبارک چی نتیجه گیری مینمایید؟ واضح سازید.

۲- نبی علیه السلام در ضمن بیانیهٔ خود مردم را از چی ترسانیده اند؟

سفارش:

پنج شاگرد در بارهٔ شگوفه های درختان، پنج شاگرد دیگر در بارهٔ آغاز کار دهقان، ده شاگرد دیگر پیرامون وظیفهٔ چوپانان در بهار مقاله هایی بنویسند که در یک دوسیه در صنف نگهداری شود.

¹ قال النبي صلى الله عليه و سلم في حجة الوداع:

الا ان الله حرم عليكم دماءكم و اموالكم كحرمة يومكم هذا في بلدكم هذا فى شهركم هذا الاهل بلغتُ؟ قالُوا: نعم.

قال: اللهم فاشهد ثلاثاً ويلكم او ويحكم .

انظُروا لا ترجعوا بعدي كفاراً يضربُ بعضكم رقاب بعض.

⁽⁽امام البخاري))

نالیدن بلبل در فراق گل

نوحــه ها مي كرد بهر دوستان بلبل از باد صبا در بوستان کے د بلبل پیش نسرین و سےن مدتی فریاد و زاری در چمسن کار دنیا این چنین است، ای یــــــــر الحذر از كار دنيا، الحذر أمدند أنجا همه مرغدان باغ با دل پر درد و با جسان بداغ شب همه شب تا به وقت صبحــگاه گــريـه و زاري همــــي كــردند و آه شکر شیرین هیمه در کام اوست عارف مرغان که طوط___ نام اوس_ت گفت: از بالای گردون تا به یست تعزیت چون داد، بر شاخ____ نشست وز سلاطین تا گدا و لـشـکـری از ملائک تا به انسان و بری بلکه زیر خاک خواهد رفت یاک کس نماند در جهــان بر روی خـاک ای خوشا آنکس که او چـــالاک رفت دل به دست آورد و زیر خیاک رفت کی بماند این جهان با هیچ کس کے بقا دارد جےان، ای بوالہ وس

> از گـل و گلزار و گلـشن دور شـو در جـهان معنـوی مستور شـو

پند نامهٔ عطار

سفارش:

- تمام شاگردان، یک یک بیت دربارهٔ گل، فردا باخود بیاورند.
- درصنف یک کمیتهٔ فرهنگی متشکل از سه شاگرد انتخاب شود که اشعار و ابیات آورده شده توسط شاگردان را درجریدهٔ صنفی به خط زیبا بنویسند.

نتيجهٔ ترحم بر حيوانات

گویند: روزی موسی در آن حال که شبان شعیب آبود و هنوز وحی به وی نیامده بود وگوسفندان میچرانید، قضا را میشکی از گله جدا افتاده بود. موسی خواست که او را با رمه برد. میشک بترسید و در صحرا افتاد و گوسفندان را نمیدید و از بددلی همی ترسید و موسی آز پس او میدوید تا مقدار دو فرسنگ. عاقبت میشک بر زمین نشست و برنمیتوانست خاستن. موسی در وی نگه کرد و رحمش آمد و گفت:

«ای بیچاره، چرا میگریزی و از کی میترسی؟» چون چنان دید، بر دوش برداشتش و میآورد تا به رمه پیوست. چون چشم میش به رمه افتاد، به جای برآمد و تپیدن گرفت. موسی او را از گردن فرو گرفت و به میان رمه اندر شد. ایزد تعالی فرشته گان را ندا کرد که: «دیدید، آن بندهٔ من با آن میشک دهن بسته چه خُلق کرد و به آن رنج که از وی کشید، او را نیازرد و بر وی ببخشید؛ به عزت من که او را برکشم وکلیم خویش کنم و پیغمبری دهم و به او کتاب فرستم و تا جهان باشد، از وی گویند.» و اینهمه کرامتها بر وی ارزانی داشت.

سياستنامه

سفارش:

- شاگردان قصهٔ یک حیوان را اگر از پدرجان یا مادر جان خود شنیده باشند به صنف بیان کنند.
 - معلم صاحب در بارهٔ قصه و سابقهٔ آن به شاگردان معلومات دهد.

معنى	لغت
آنچه از جانب خداوند بر پیغمبران الهام شود	۱ - وحی
دراین جا اتفاقاً معنی دارد	۲– قضا
ضعف دل و ترس	۳– بددلی
ترقی دادن	۴- برکشیدن
هم سخن، هم صحبت	۵- کلیم
عطا كردن	۶– ارزانی داشتن

سیاستنامه: کتابی است در آیین مملکت داری، تألیف خواجه نظام الملک طوسی وزیر معروف سلجوقیان.

سفارش:

• شاگردان عزیز، یک تعداد لغات به طرف راست ومعنای آنها به طرف چپ بدون ترتیب آورده شده است، شما معنای هر کلمه رادرمقابل لغت مربوط بنویسید:

۱ – آزاد، برگزیده	(. علت (١
۲ – راستگوی	(ً. حریت (٢
۳ – مرض	(ً. عتيق (٣
۴ – بزرگی	(. رحلت (۴
۵ – ازین دنیا سفر کردر	(. صديق (۵
۶ – آزادی	(. سروری (۶

ورزش و تندرستی

در دوره های پیشین و اعصار گذشته بیشتر کارها با نیروی دست انجام میگرفت و ازین رو مردم خود به خود و به طور طبیعی ورزش میکردند. بیشتر پیشه ها؛ مانند: آهنگری، نجاری، قلبهٔ زمین و غیره با جنب و جوش و کوشش دستها و تن همراه بود. سفرها بین شهرها پیاده یا سواره صورت میگرفت که به ذات خود یک ورزش بود؛ ولی امروز همه کارهای سنگین با ماشین انجام میگیرد و این ماشینها جای نیروی آزاد کارگران و پیشهوران را گرفته است. در نتیجه در روزگار ما کمتر کسی است که کارش با حرکت بدن و ورزش طبیعی همراه باشد. بنابر این باید با تمرینهای پی در پی و منظم ورزشی جسم خود را نیرو دهیم تا در برابر سختیهای زنده گی پایداری کند و بر آنها چیره شود.

ورزش تن را سالم و نیرومند میکند و برای انسان طراوت و شادابی میبخشد. فردوسی شاعر توانای زبان دری با سخن پر ارج خود هزار سال پیش اهمیت و فایدهٔ ورزش را چنین گفته است:

ز نیرو بود مرد را راستی کشی آید و کاستی

هرگاه پس از کارهای فکری خسته کننده ورزش کنیم، خسته گی و فرسوده گی زودتر از ما دور میشود، خون سریعتر در بدن دوران میکند و به ماهیچه ها بیشتر روی می آورد. از سوی دیگر بدن بیشتر عرق میکند و چیزهای مضره را از بدن بیرون میریزد، تنفس تندتر میشود و آکسیژن به ششها میرسد، ذهن بیشتر برای کوشش آماده گی مییابد و سبب میشود تا شادابی نصیب ما گردد.

از سخنان بالا باید چنین نتیجه گرفت که فایدهٔ ورزش نه تنها نیرو بخشیدن به تن و تفریح و سرگرمی است، بلکه ورزشهای گروهی راه و رسم زنده گی و سازگاری با مردم و تعاون را به ورزشکاران می آموزد. مسابقه های ورزشی راه دوستی میان ملتهاست.

ورزشکاران سیاه و سپید و سرخ و زرد برابر و برادروار درین مسابقه ها شرکت میکنند و میآموزند که در زنده گی هم پیروزی و هم شکست میباشد. از پیروزی مغرور نباید شد و از شکست ناامید و دلسرد نباید گردید و برای پیروزی آینده باید کوشید.

لغت ه	شماره
باد صبا	-1
نوحه	-7
تعزيت	-٣
سلاطين	-4
معنوى	$-\Delta$
مستور	-8
	باد صبا نوحه تعزیت سلاطین معنوی

تمرين:

ز نیرو بود مرد را راستی ز سستی کژی آید و کاستی در مورد نظم فوق فکر نمایید و یک مضمون بنویسید.

كشور ما افغانستان

کشور کم نظیر ما از نظر ساختار طبیعی و گوناگونی سرزمین شگفتیآور است. این خطهٔ باستانی فتوحات درخشانی داشته و کامرواییها و مصیبتهای بسیاری را پشت سر گذاشته است.

ما به کشور خود مینازیم که دورههای درخـشان تمـدن را در گذشـته پـشت سرگذاشته و هیچگاه از پیشروی و پویایی باز نمانده و به ما نیـرو بخـشیده اسـت تـا از پای درنیفتیم.

ملتی که برای اعتلای خویش زحمت نمیکشد، سزاوار سعادت نمیباشد. تنها پیروزیها وگردن فرازیها یک ملت را آبدیده و شایستهٔ احترام نمی سازد؛ بلکه زحمتکشیها و کار و تلاشهای پیگیر نیز در این امر سهم بزرگ دارد. ما امروز بیش از هر زمان دیگر نیازمند آنیم که از شکوه و غنای تاریخی خود الهام بگیریم؛ و در بازسازی کشور آنرا به کار ببندیم.

ذخایر فکری و معنوی کشور ما ثمر زحمات چند هـزار سـالهٔ پـدران و نیاکان ماست. این ذخایر ما را وامیدارد که کشور خود را به قسمی که شایستهٔ نام بلند او و مقتضای دنیای امروز است، آباد و مرفه بسازیم.

کشور ما سزاوار آن است که همیشه سرفراز و خوشبخت باشد. برای نیل به این هدف باید همه در کناریکدیگر باشیم و با ایمان و استوار و کسب علم بر دشواری ها غلبه نماییم.

سفارش:

شاگردان نام های قدیم کشور مارا با نام های شهرهای مهم آن پیدا و به قلم نیی آنها را به رنگ های مختلف نوشته کنند و با خود بیاورند.

نشانهٔ خردمندی

خردمند را چهار نشانه است که بدان بشناسندش:

- اندرگذرد گناه کسی را که بر وی ستم کند.
 - تواضع کند با کم از خویشتن.
- پیشدستی کند برکارهای خیر از کسی که از وی برتر باشد.
- همیشه با ذکر خدای تعالی باشد و سخن به علم گوید و منفعت سخن و جایگاه وی بداند و چون سختی پیش آید، دست در خدای زند. و بیخرد را همچنین نشانه هاست:

جورکند برمردمان و ستم کند بر فروتنان و بزرگی جوید بـر مهتـران و سخن بی علم گوید و اگر سختی بـه پـیش آیـد، خـود را هـلاک کنـد و اگـر کارهای خیر بیند، روی بگرداند.

هر که از دانش بهرهمند و از خرد بی بهره باشد، همه کارهای او شوریده بوّد و هر که از دانش و خرد با بهره باشد، اندر جهان یگانه بوّد.

نصيحة الملوك

سفارش: دربارهٔ خردمندی یک کنفرانس صنفی ۱۵ دقیقه یی ترتیب و شاگردان در مورد ابراز نظر نمایند. و معنای این بیت را برای فردا پیدا کنند:

گهر بی هنر ناپسند است وخوار بدین داستان زد یکی هوشیار

یند بزرگان

ای عزیز!

عمر را به نادانی به آخر مرسان، بیاموز و بیاموزان.

علم را اگر چه دور باشد، بطلب، کم گوی. کم خورد و کم خفت باش. در سختی ها صبر پیشه گیر. به شکسته و ریخته و گذشته افسوس مخور.

به آنچه در دست داری، شادمان مباش و به آنچه از دست رفت، غم و دریغ مخور. در سخن ثواب اندیش باش، کس را به افراط مگوی و مستای، اگر چه زیان افتد.

از برای اندک چیزی خود را بیقدر مکن.

کاری که به دوستی و محبت برنیاید، دیوانه گی در او بیاید.

بر اندک خود قانع مباش.

در مهمات ضعیف الرأی و سست همت مباش.

حرمت را به از مال دان.

از آموختن علم و پیشه عار مدار.

از مقالات و مناجات خواجه عبدالله انصاری

معنى	لغت	شماره
نصيحت	پند	-1
خواب	خفت	-۲
زیاده روی	افراط	-٣
احترام	حرمت	-4

نیکخواهی و خدمت به خلق

در گنج سعادت سازگـــاریست مرنجان کس مخواهش عــــذر آن پس مكن قصد جفا كر با وفايي چو نتوانی عـــلاج درد کس کرد سنان جور بر دلـــریش کم زن ز مردم زاده ای، با مردمی باش مگو ناخوش که پاسخ ناخوش آید هـ آن سختي که با تو روي بنمود به هر بادی مجنب از جای چــون بیـد بده، چـون داد نعمت کـــردگارت برآور حاجت درویش دلـــریش جوانمردی سعادت را دلیـــل است بهین کاری، که اندر زنده گانیست به لطف و مرحمت دلها نگـــهدار به کار افتاده، کے آموز میباش

كليد باب جنت بردباريست که بدکــاری بود رنجاندن کـــس ; سے طبعے ، بود گرگ آشنایی میفےزای از جفایش درد بے درد چو مرهم می نسازی، نیش کم زن چی باشد دیو بودن؟ آدمـــی باش به كـوه آواز خـوش ده تا خوش آيـد گر آسان گیریاش، آسان شود زود به تمکین باش همچون ماه و خورشید که نده د بهر تو میراثخوارت بترس از روز حاجتمندی خویش ز هر كس اين صفت نايد، بخيل است نکو خواه و به کس راحت رسان باش کس از دست و زبان خود میـــازار به هر دلسوخته، دلـسوز میباش،

سعادتنامه

سفارش: هر بیت شعر را به دقت خوانده، به آن گوش داده شود. بعد دربارهٔ هر بیتی از آن _ که شاگرد خواسته باشد _ مضمون یا مقالهیی بنویسد و هم به سوالهای صرفی که در متن شعر آمده است، پاسخ داده شود.

رعايت يتيم

بر سر بالین بیماران گذر تا توانی تشنه را سیراب کسن خاطر ایتام را دریاب نسیز چون شود گریان یتیمی ناگهان چون یتیمی را کسی گریان کند آنکه خنداند یتیمِ خسته را بر ضعیفان گریخشایی رواست

زانکه هست از سنت خیرالبشر در مجالس خدمت اصحاب کن تا ترا پیوسته حق دارد عریز عرش حرق در جنبش آید آن زمان مالک اندر دوزخش بریان کند بازیابد جنت در بسته را کین ز سیرت های خوب اولیاست

يند نامهٔ عطار

معني	لغت	شماره
جمع یتیم، کسیکه پدرش فوت شده باشد.	ايتام	-1
صاحب	مالک	-۲
خوی و عادت	سيرت	-٣
جمع ولی، به معنی دوستان، دوست	اولياء	-4
دراینجا که + این	کین	$-\Delta$

تمرین:

- ۱- با یتیمان چگونه رفتار نماییم؟ نظر خویش را بیان دارید.
- ۲- بیت های پنجم و ششم نظم فوق را نثر سازید و آنها را از حفظ نمایید.

دين اسلام

اسلام آخرین دین برحق آسمانی است، اسلام دین دنیا و آخرت است وزنده گی انسان ها را در بخش های فردی، اجتماعی، سیاسی، اقتصادی و تنظیم می نماید.

دین اسلام ما را به سوی خیر، فلاح و روش زنده گی بهتر رهنمایی میکند. برخود لازم میدانیم تا اوامر آن را ـ که نجات انسانها از ظلمت و تاریکیهای کفر است ـ بجا آریم و از کارهای غیرمشروع ـ که در آن ذلت و خواری و رسوایی دارین نهفته است؛ خودداری و پرهیز نماییم. انسان باید در مکتب اسلام درس بخواند و از آن تربیه گیرد.

دین اسلام دروغ، غیبت، شراب، قمار، لواطت، زنا، دزدی، رشوه خواری، تجاوز به مال، خاک و ناموس مردمان، بی عدالتی، ظلم و ستم، ریختن خون انسان، غارت داراییهای شخصی و عامه، تشویق مردم به گمراهی و خلاصه تمام افعال بد را مردود قرار میدهد و مردم را به راه راست، محبت، اخوّت اسلامی، صلهٔ رحم، کمک به یکدیگر، احترام به ناموس مردم، عدم تجاوز به حریم دیگران و خلاصه به سوی امن و امنیت، صلح و دوستی دعوت میکند.

سفارش:

ارزش های اخلاقی دین اسلام را در پنج جمله نوشته کنید و بیاورید.

شماره	لغت	معنى
۱.	سالم	درست، بی عیب
۲.	مستحكم	محكم
٣.	عارى	خالى
۴.	مملو	پر
۵.	مردود	رانده شده، رد کرده شده
.9	تجاوز	دست درازی

تمرين:

- ۱- در مورد دین اسلام مقالهیی بنویسید که کمتر از ده سطر نباشد.
- ۲- دین اسلام کدام افعال را مردود قرار داده است؟ از آن نام ببرید.
- ۳- زیر عنوان دین مقدس اسلام و کسب علم برای صحبت در صنف
 آماده گی بگیرید.

ابو على سينا

شیخ ابوعلی حسین بین عبدالله بین سینا نه تنها از دانشمندان نامی خراسان، بلکه از علمای جهان محسوب میشود. پدرش از بلخ بود و در زمان نوح بن منصور سامانی به بخارا مهاجرت نمود و با دختری به نام ستاره ـ که از ساکنان آنجا بود ـ ازدواج کرد. از برکت این قربت ابن سینا در حدود ۳۷۰ هـ .ق. در قریهٔ افشنه حوالی بخارا تولد یافت. از هنگام جوانی در بخارا به کسب فضایل نایل آمد و شب و روز به مطالعه و تحقیق مطالب عمده پرداخت. در هفده سالگی در اکثر علوم دست توانا پیدا کرد و آن قدر ذکی بود که در اندک مدت پیشرفتهای او در علوم متداول اسباب حیرت پدر و استادانش گردید.

تألیفات ابوعلی سینا بسیار است و اکثر آنها به زبان عربی میباشد، معروفترین آنها کتاب شفاءدر حکمت و کتاب قانون در طب است که هر دو از کتابهای عمده و علمی عالم بود که در بلاد شرق و غرب از طرف استادان بزرگ تدریس گردیده است. شیخ علاوه بر آن تألیفات دیگری هم دارد که یکی از آن به دانشنامهٔ علایی معروف است. افزون بر اینها وی به زبان عربی و دری اشعاری دارد.

بیشتر اشعار منسوب به ابن سینا به گونهٔ رباعی و قطعه است. رباعی ها و قطعه های او بیشتر در موضوعهای اخللقی، فلسفی و انتقادی میباشد. شیخ در سال ۴۲۷ ها.ق. در شهر همدان ایران وفات یافته در همانجا دفن گردیده است.

سفارش:

شاگردان عزیز! راجع به ابن سینا مقاله ای بنویسید که از ده سطر کم نباشد.

نمونهٔ کلام ابن سینا

زان پیـش کـه از جـهان فـرومانی فـرد آن به که نبایدت پشیمانـی خـورد امـروز بکن چو مــیتوانــی کـاری فردا چه کنی کار چو نتـوانی کـرد

* * *

دل گرچه درین بادیه بسیار شتافت یک موی ندانست، ولی موی شگافت اندر دل من هزار خورشید بتافتت

* * *

کردم همه مشکلات گیتی را حل هر بند گشاده شد مگر بند اجل از قعـر گِل سیاه تـا اوج زحــــل بیـرون جـستم ز قید هر مـکر و حــیـل

شماره	لغت	معنى
-1	باديه	صحرا
-٢	شگافتن	بازكردن
-٣	قعر	پستی، عمق، ژرفا
-4	اوج	بلندى
-۵	گیتی	دنیا
-8	حيل	مکر و فریب، جمع حیله

سفارش:

شاگردان سوانح ابن سینا را از برکنند.

علم

علم از بهر چیست، ای استاد
علم بهر خیالبافی نیست
باید از علم سود برخیزد
گرچه علم تو پیچ در پیچ است
عملت نیز اگر نداشت ثمر
عملت نیز اگر نداشت ثمر
عسالم بی ثمر دغیل باشد
پس تو، ای مرد ذوفنون اجل
ننمایی عمل به جسمله علوم

تا که گیتی شود به علم آباد کار دانیش بدین گزافی نیست چون درختی کو ثمر خیرد چون نپیوست با عمل، هیچ است هست چون علم بی عمل ابتر راست چون علم بی عمل باشد دادِ هر علم چون دهی به عمل لقبت نیست جز جهول و ظلوم

از کتاب زبان و ادبیات فارسی

	معني	لغت	شماره
	دنیا	گیتی	-1
بهره	فایده،	سود	-۲
دم بریده و بی کس و بی منفعت	خراب،	ابتر	-٣
ر، مکار	حيلهگ	دغل	-4
، فنها	صاحب	ذوفنون	-۵
تر	بزر گوار	اجل	-8
جاهل و نادان	بسيار	جهول	-Y
ظالم	بسيار	ظلوم	-λ

تمرين:

- ۱- بیت چهارم را به نثر تبدیل کنید.
- ۲- راجع به علم یک مضمون کوتاه بنویسید.

نصیحت حکیمی به فرزندش

حکیمی فرزند خود را وصیت کرد: تا توانی در طلب علم و جمع مال سعی بلیغ به جای آورکه ابنای زمان از دو قسم بیرون نیستند.

اگر خواص اند، به جهت علم تکریم کنند و اگر عوام، به سبب مالت تفخیم ٔ نمایند.

قطعه

که بود نفع آن زگنج اولی علم پیوسته باقی است ترا گر نشد مال و زر، تو عـلم آمـوز مـال فانی شود به گردش دهــر

گلستان

سفارش:

دربارهٔ معنای این بیت نیم صفحه نوشته به کمیته فرهنگی تقدیم کنید:

تو به یک پایه چون شوی خرسند؟

پایه بسیـــار سوی بام بلند

۱ تفخیم: بزرگ کردن، گرامی داشتن، بزرگ شمردن.

راز مؤفقیت و کامیابی

همه میخواهند در زنده گی مؤفق و کامیاب باشند. اکثر انسانها خیال دارند، گوی سعادت را به نفع خود بربایند. این انسانها که بر روی زمین با جنب و جوش خاص با ناملایمات روزگار دست و پنجه نرم میکنند، همه در تکاپوی کامیابی هستند، زیرا توفیق اشعهییست که در قلب هر جنبده به خصوص انسانها می تابد و شعلهییست که جان همه را میسوزاند.

هر گاه کسی در جستجوی یافتن راز موفقیت باشد، با به کار بردن چند نکتهٔ زیر به آرزوهای خود میرسد و کامیابی از آن وی میگردد:

صحت و تندرستی یکی از عواملیست که در رسیدن به کامیابی اشخاص تأثیر مثبت دارد و منشأ اسباب دیگر هم شمرده میشود. وقتی یک شخص تندرست باشد، با داشتن این نعمت خداداد میتواند برای هر پیشرفت خود را آماده کند و برای زنده گی خوب، کار و پیشهٔ مطابق ذوق و استعداد خویش برگزیند و از برکت عرق جبین و آبلهٔ کف دست خود به مقام عالی انسانی نایل آید؛ زیرا شخص تندرست ـ که دارای چهرهٔ بشاش و گونه های شاداب است _ قادر به هر کار بوده، برای مبارزه با هر گونه مانعی آمادهٔ پیکار است و امیدوار به موفقیت.

داشتن ارادهٔ قوی نیز یکی از عمده ترین علل کامیابی انسانهاست. در سر راه پیشرفت بشر موانع زیاد وجود دارد؛ اما مردان جسور و صاحب فکر و اندیشه میتوانند این موانع و مشکلات را با عزم و ارادهٔ خلل ناپذیر خویش بر دارند و به آرزوهای نیک خود برسند.

نکتهٔ دیگری که ما را در زنده گی موفق میسازد، همانا استقامت و پایداری در امور محوله است. استقامت آن است که از هر کاری که در پیش رو داریم، خسته و پریشان نشویم و تا آخرین قدرتی که در وجود داریم، پایداری را از دست ندهیم و نگوییم که از این کار نتیجه یی حاصل نمیگردد. این افکار

است که در روح انسان تزلزل ایجاد می کند؛ درهای امید را می بندد و موجب ناکامی و پریشانی میشود.

دانشمندان در این باره چنین گفته اند: عزت و افتخار، بزرگی و آقایی، خود به خانهٔ کسی نمی آید؛ بلکه آنهایی در صحنهٔ زنده گی پیروز و کامروا گشته اند که در دوران زنده گی خویش با عوامل مختلف، سختیها و دشواریها مبارزه کرده اند.

علاوه برتذکر مختصر بالا، جهت نیل به موفقیت، تدبیرهای مفید و خردمندانهٔ دیگری نیز وجود دارد که از آن در موقع مناسب استفاده باید کرد. و آن عبارت از مطالعهٔ سرگذشت مردان نامی جهان در علم و دانش، صنعتگران و مخترعان بزرگ و غیره میباشد که همه بالای ذهن و طرز تفکر تأثیر مثبت می اندازد و درهای کامیابی را به روی ما میگشاید.

سفارش:

بااستفاده از کلمه های:

– نيل – اشعه

- افتخار - بشاش

- تزلزل - خلل ناپذیر

- كاميابى - توفيق

- تندرستی - پشت کار

یک مقالهٔ یک صفحه یی بنویسید تا در صنف، دو نفر مقاله ها را طبق هدایت معلم قرائت کنند.

اندرزهای حضرت عمر فاروق،

- ۱- افضلترین عبادات ادا کردن فرایض است.
- ۲- از همه کارها مهمتر نماز است. کسیکه نماز را حفظ کرد، دین خود را حفظ کرده
 است.
 - ۳- صبر هنگام فرارسیدن مصیبت و همچنین بر ترک معصیت ثواب دارد.
- ۴- خداوند بر آنکس رحم نمیکند که او بر دیگران رحم نمیکند و خطای آن کس را نمیبخشد که او از سر خطای دیگران نمیگذرد.
- ۵- هوش کنید که از کتاب الله غفلت نورزید و تا هنگامیکه از آن پیروی میکنید، گمراه نخواهید شد.
 - ۶- دو چیز را مراعات نمایید: یکی انصاف هنگام قضاء و دوم انصاف هنگام تقسیم.
 - ۷- سه چیز محبت را در دل برادرت قایم خواهد کرد:
 - ۱- پیشقدمی در سلام ۲- خواندن به ا سمی که مورد پسندش باشد.
 - ۳- جای دادن او در مجلس.
 - طمع فقیری بار می آورد و قناعت استغناء.
 - ۹- زلزله در زمین از کثرت زنا و قحط از جور حکام پدید میآید.
 - ۱۰- به نزد توبه کنندهگان بنشینید که قلوب شان نرم است.
- ۱۱- بنده یی که به خاطر خداوند تواضع اختیار کند، خداوند خمست او را بلند خواهد برد.
 - ۱۲- کاری بکن که اگر مردم ترا بینند، خجل نباشی.

از کتاب خلفای راشدین

تمرين:

- ۱- اندرزهای حضرت عمر فاروق الله را حفظ کنید.
- ۲- به اندرزهای حضرت عمر فاروق اعظم توجه و در عمل کردن به آن سعی بی حد نمایید.

دانش

شاخ ہے بار دل بگیراند خنک آن را که علم شد دمساز انچه زو به ، درون جان بنگار خواندن علم و کار نا کردن بــد دانا ز نیـک نادان بـه تخےم ہے مغے بس ثمر ندھد همے و مے دزد را چراغ بود آن نه عمر، آن فضول بود و گذشت زین چنین عمر عقل بگریزد یے دانش، نه یے چرخ کهن تا مے ادمے شوی یکبار از بد و نیک کس کسی راچه تا نشد یخته آدمی، بتر است مرد را در جهال به مرد مدار اولش شر و آخر آب شدن هــر چه او داد جز غروری نه

جان بے علے تن بمیراند علم باشد دليل نعمت وناز گوش سوی همه سخنها دار منت از دست در گردن نیک نادان دراصل نیک منه کار ہے علم بار و ہے ندھد علے کے بھے باغ و راغ بود آن جوانی که گرد غفلت گشت مرد عاقل زلهو پرهیزد جے به تدبیر پیے کار مکن خشم وشهوت به زیر پای درآر بد ونیک تو برتو باشد مه درزمانه زهر چه جانور است هـ کـرا علم وحلم نبود يار چیست حاصل سوی شراب شدن در دل از سوز او ســروری نه تو به او دین و بخردی داده او به تو دیوی و ددی داده تو از او آن خوری که مستی تست او ز تو آن خورد که هستی تست عز طلب کردنم ز همت خوست که نییم همچو سفله خواری دوست هر شبی کان زمانه بر تو شمرد روزی از زنده گانی تو ببرد

در رخ ماه نو کسی خندد که از و سود و مزد بربندد

سفارش:

هر شاگرد به اساس نمبر حاضری ابیات شعر دانش را عنوان قراردهد و مقاله یی بنویسد.

شاگردان هدف اصلی شعر را برای خود معلوم نمایند و آماده باشند تا در صنف برای پنج دقیقه در مورد صحبت آزاد کرده بتوانند.

حكيم نظامي گنجوي

حکیم نظامی گنجـوی در میـان شـعرای فارسـی زبـان در شـعر و ادب شهرت خاصی داشت. این شاعر بزرگ نظـر بـه قـراین دسـت داشـته در بـین سالهای ۵۳۴ و ۵۴۰ در شهر گنجه (۱) متولد گردیـده و اقامـتگـاه دایمـیاش شهر گنجه بوده است، چنانچه در چند جای مثنویاتش به این موضـوع اشـاره نموده است.

نام حکیم نظامی الیاس، نام پدرش یوسف و نام مادرش رئیسه بود. حکیم نظامی در منطقه گنجه که امروز از شهر های آذربایجان میباشد به شعر و شاعری پرداخته است. حکیم نظامی در علوم ادبی و عربی عقلی و نقلی کامل عیار بوده، در ردیف نوابغ حکمت و فلسفه جای داشته و در علم طب نیز کاملاً وارد بوده است. او در بین سالهای ۵۹۹ و ۶۰۲ وفات نموده است.

		**
۰	•. •	ىم
٠	, •	~~
	-	

نتولید شده است!	و در دجا ه	ن ددام سالها	تی تنجوی در بیر	۱- حليم نظاه
			د!	تحرير داري
		اسب پر کنید:	ی را با کلمات من	۲- جاهای خال
) و نام	ش ()، نام پدرنا	کیم نظامی (الف: نام حَ
) بود.	مادرش(
) وفـات) و (الهای (نظامی در بین سا	ب: حکیم
				نموده است.

(۱): شهر قدیم گنجه از طرف اقوام ترک در کنار رودخانهٔ معروف به گنچای بنا گردیده است و به نام همین رود خانه نامیده میشود. گن چای به معنای رودخانهٔ پهن است و گنجه مخفف آن است. شهر قدیم گنجه تا قرن یازدهم میلادی آباد بوده است.

شرط نيكنامي

نیکنامی نباشد، از ره عُجب

خِنگ آز و هوس همی راندن

روز دعوی، چون طبل بانگ زدن

وقت كوشش، زكار واماندن

خستگان را ز طعنه، جان خستن

دل خلق خدای رنجاندن

خود سلیمان شدن به ثروت و جاه

دیـــگران را ز دیو تـرســاندن

با در افتاده گان، ستم کردن

زهــر را جـای شهد نوشاندن

اندر امید خوشهٔ هوسی

هـركجا خرمني است، سوزاندن

گمــرهـــان را رفیــق ره بودن

سَـر ز فـرمان عقـل پیچاندن

عیب پنهان دیگران گفتن

عیب پیدای خویش پوشاندن

بهریک مشت آرد، بر سر خلق

آسيا چون زمانه گرداندن

گویمت شرط نیکنامی چیست

زانکه این نکته بایدت خواندن

خاری از پای عاجزی کندن

گـردی از دامنـی بیفشاندن

پروین اعتصامی

<u>لغت</u>	معني
عُجب	به خویش نازیدن، غرور و تکبر
خِنگ	اسپ نوبتی
طبل	دُهل یک رویه و دو رویه
ديو	موجود متوهم که او را به صورت انسان قوی و بلند قامت
	زشت و هو لناک تصور کنند.
آز	حرص و زیاده طلبی

صلح

صلح: آشتی، آرامی و توافق را میگویند. انسانها به صلح ضرورت دارند. در هر جا که صلح باشد، مردم آسوده و خوش میباشند. مردمی که آسوده و خوش باشند، برای خود، خانواده و کشور خود خوبتر خدمت کرده میتوانند.

وطن عزیز ما افغانستان به صلح نیاز دارد. جنگ به وطن و مردم ما بسیار ضرر رسانده است.

افغانستان خانهٔ تمام افغانهاست. افغانها باید در خانهٔ خود جنگ و جدل نکنند، مشکلات خود را از راه جرگه و صلح حل کنند و یکدیگر خود را مثل برادر و خواهر دوست داشته باشند. جنگ فقط به خاطر برتری نام خدا، دفاع از دین، ناموس و استقلال کشور جواز دارد.

الله هم مسلمانان را به صلح وآشتی امر کرده است. ما باید اوامر الله هرا اطاعت کنیم.

سفارش:

- دربارهٔ فایده های صلح و ضررهای جنگ برای شاگردان مثال ها ارائه گردد.
 - شاگردان دربارهٔ صلح یک مقاله بنویسند که از ده سطر کم نباشد.
- دربارهٔ ضرر های جنگ هر کدام تان آماده گی بگیرید که به سوالات همصنفان خود جواب دهید.

آزادی و حق زنده گی

روزی پسر عمر و بن عاص رضی الله عنه در زمان حضرت عمر رضی الله عنه با مردی از قبطی های مصردر دویدن مسابقه نمود، مرد مصری از وی پیشی جست، ولی پسر عمر و بن عاص رضی الله عنه با درهٔ دست داشته خود، وی را مورد ضرب قرار داده می گفت: "من پسر بهترین ها هستم". مرد مصری برای شکایت به مدینهٔ منوره نزد حضرت عمر رضی الله عنه آمده و از ظلمی که بالای وی توسط پسر والی مصر صورت گرفته بود شکایت نمود حضرت عمر رضی الله عنه منوره طی نامه یی از عمر و بن عاص رضی الله عنه خواست تا با پسرش به مدینهٔ منوره بیاید. عمر و بن عاص (رض) با پسرش نزد حضرت عمر رضی الله عنه حضور یافتند، حضرت عمر رضی الله عنه دره یی را به دست مصری گذاشت و گفت: "بزن پسر بهترین ها را" مرد مصری پسر عمر و بن عاص را با دره زد و بعد ازانکه او متوقف شد ، حضرت عمر رضی الله عنه خطاب به پسر عمر و بن عاص رضی الله عنه گفت: "از چه زمانی مردم را برده ساخته اید در حالی که مادران شان آنها را آزاد به "از چه زمانی مردم را برده ساخته اید در حالی که مادران شان آنها را آزاد به دنیا آورده اند"

آزادی یک هدیه الهی است؛ پس باید به آزادی و کرامت انسانی همدیگر احترام بگذاریم

آزادی حق طبیعی انسان است. این حق جز آزادی دیگران و مصالح عامه که توسط قانون تنظیم می گردد، حدودی ندارد. آزادی و کرامت انسان از تعرض مصون است، دولت به احترام و حمایت

آزادی و کرامت انسان مکلف می باشد.

(مادهٔ بیست و چهارم قانون اساسی افغانستان)

هر کس حق زنده گی، آزادی و امنیت شخصی دارد.

(مادهٔ سوم اعلامیهٔ جهانی حقوق بشر)

نصايح

بهر گور خصود چراغیی برفسروز گرخبر داری زخود، بی گفت، خیز دامسن از وی زود برچینسی رواسست چون نه جاوید است در وی بودنسی تما که گردد باطنت بدر منیر در هوای اطلس و دیبا مباش زنده گی میبایدت، در ژنده با ش شربتی از نامرادی نوش کن پاک ساز از کبر، اول سینه را رو، بدر کن جامه های فاخسرت ترک راحت گوی و آسایش میجوی

ای که در خوابی همه شب تا به روز ای پسر بسیار خواهی خفت، خیز ای پسر بسیار خواهی خفت، خیز دل دریت دنیای دون بستن خطاست از چه بندی دل به دنیای دنی ظاهر خود را میارا، ای فقیر طالب هر صورت زیبا مباش از هوا بگذر، خدا را بنده باش خرقه پشمینه را بر دوش کن خرقه پشمینه را بر دوش کن ای که در بر میکنی پشمینه را بر همی خواهی نصیب از آخرت گر همی خواهی نصیب از آخرت بی تکلف باش، آرایش مجوی

پند نامهٔ عطار

<u>معنی</u>	لغت	شماره_
جمع نصيحت	نصايح	-1
خواب	خفت	-۲
پست، حقیر و ناکس	دنى	-٣
نور دهنده، درخشان	منير	-4
فخر كننده، نازنده، پرقيمت	فاخر	-۵
آسوده گی، آرامی	آسایش	-8

تمرين:

۱- از نصایح چه نتیجه گرفتید؟ آن را در کتابچه های وظیفهٔ خانه گی خویش بنویسید.

۲- بیت سوم و چهارم نظم را به نثر تبدیل نمایید.

۳- لغات ذیل را معنای و در جملات مناسب استعمال کنید:

۱ – دیبا

۲– فاخر

۳– ظاهر

۴– ژنده

۵– فقیر

۶– دوش

گل و پروانه

گل ناتوان به پروانه میگفت: از من مگریز. ببین، چگونه سرنوشت ما را از هم جدا کرده است. من میمانم، اما تو به هر سو بخواهی، بال و پرمیگشایی و میروی. با این همه، ما دل در بند مهر یکدیگر داریم و دور از دودمان در کنار هم زنده گی میکنیم، حتی چنان با هم شبیهیم که گاه ما هر دو را گل میشمارند. ولی افسوس، تو با نسیم پرواز میکنی و من همچنان زندانی زمینم.

چقدر آرزو داشتم که با تو پرواز کنم و مسیر ترا عطرآگین سازم؛ اما نه، تو آن قدر دور میروی که مرا یارای همراهیت نیست. تو پیوسته میان گلها در پروازی؛ اما من تنها سایهٔ خود را ـ که با گردش خورشید دور من میچرخد ـ نظاره میکنم.

تو میگریزی و باز میگردی و دوباره آهنگ جای دیگر میکنی، اما هر سپیدهدم مرا میبینی که همچنان برجای ایستاده ام و اشک میریزم.

ای پروانه! برای این که عشق ماپایدار ماند، یا تـو چـون مـن در زمـین ریشه کن، یا به من بال و پری ده تا چون تو پرواز کنم.

ترجمه از آثار ویکتور هوگو

صوفى عشقرى

صوفی غلام نبی عشقری فرزند محمد رحیم به سال ۱۲۷۱هـ.ش. در چهلتن پغمان چشم به جهان گشود. علوم مروج روزگار را از نزد استادان و دانشمندان کسب کرد. بیست و پنج سال از عمر گرانبهای خویش را به دکانداری سپری و از همین مدرک تأمین حیات نمود. در سنهٔ ۱۳۲۸ هـ.ش. دکان مختصری جهت صحافت گشود و به کار صحافی کتب مشغول شد.

عشقری مرد متواضع و با درد بود و از چاشنی فقر بهرهور. صحبت پر تأثیری داشت و همیشه در اطراف او یک عده از مردمان صاحب درد و ذوق جمع بودند. شایق جمال با وی صحبتهای صمیمانه و دوستانه داشت و به دکانش مینشست. عشقری سخن را نهایت سلیس، روان و آراسته به لباس ادب، ادا کرده است. سخنشناسان چیرهدست به مقام بلند شعری و ادبیاش اعتراف کرده اند. مضامین بکر و تازه را مطابق ذوق شنونده گانش در اشعار خود عرضه کرده است. این شاعر باریک بین، نازک خیال و خوش طبع در شب نهم سرطان سال ۱۳۵۸هـ.ش. در سن هشتاد و هفت ساله گی این جهان را وداع گفت. آثار پرقیمتی که از وی باقیمانده است؛ نماینده گی از استادیش در شعر و شاعری مینماید.

نمونهٔ کلام عشقری:

تمام مردم این خاک شد شاد

کــه ظالم از سـر اورنـگ افـتاد

به هر سو معدن ما تیر کردند

به خورد و برد خود را سیر کردند

ندانم لاجورد ما كها رفت؟

طلای سرخ و زرد ما کجا رفت؟

نمودند هر یکی بر خود تلاشی

ندادند بهر ما یک چمچه آشی

انارآسا دل ما را فـــشـردنـد

سـر مویی غم مـا را نخـوردند

به هر جا کارگر معزول کردند

سراسر کار نامعقول کردند

سفارش:

- دربارهٔ ابیات فوق شاگردان آماده گی بگیرند که به سوالات شاگردان همصنف خود پاسخ دهند.
- همهٔ شما املای کلمه ها را یاد داشته باشید که روی تختهٔ صنف اگر
 گفته شود صحیح نوشته کرده بتوانید.

ارزش نفس یک مسلمان

رسول الله قدر یک دور طواف، خانهٔ کعبه را مخاطب قرار داده، فرمودند: «تو چقدر پاکیزه هستی و چقدر فضای تو خوشگوار است. تـو چقـدر بـزرگ هستی و چقدر محترم است مقام تو؛ مگر به خدا الله - که روح محمد قدر دست اوست ـ قسم که احترام به جان و مال یک مسلمان از حرمت تو در نزد خـدای

شماره_	<u>لغت</u>	معنى
-1	صميمانه	دوستانه
-۲	اورنگ	تخت پادشاهان، مقام بلند
-٣	آسا	یسوند شباهت و همانندی، مثل و مانند

تمرين:

تعالی ﷺ بیشتر است.»

- ۱- حدیث شریف را حفظ کنید.
- ۲- از حدیث شریف چه نتیجه گیری مینمایید؟ واضح سازید.
- ۳- در مورد حدیث شریف، مقاله یی بنویسید که از پنج سطر کم نباشد.

حكايت

اگے نیے کبختے تے مے دانہ رو به ده پرد انبان گندم په دوش کے سرگےشتہ ہے گوشے سے مندوید ـــه مــأواي خـود بــازش آورد و گفـــت: نروید ز تخم بدی بار نیک یراگنده گردانم از جای خویش کے حمعیت باشد از روز گیار کے رحمت برآن تربت باک ساد: کے جان دارد و جان شہرین خصوش است کے خواہد کے مےری شود تنگدل کے روزی ہے یاپش درافتے چے مےور ز روز فروماندہ گے پیاد کے ن نگے کے کے چھون سےوخت دریےش جےمع تواناتے از تے ہے آخے کسےست شرح بوستان

یکے سیرت نیےکمردان شنو كــه شـــلى زحــانوت گنــدم فــروش نگے کے د مےوری در آن غلے دیے ز رحمت بر او شب نیارست خفت مکن بد که بد بینی از پار نیک مروت نباشد کے این مور ریش درون پراکنـــدهگــان جــــمع دار چـه خـوش گفـت فردوسـی پـاکزاد میازار موری کے دانے کش است ســـیاه انـــدرون باشــد و ســنگدل مـــزن بـــر ســـر نـــاتوان دســـت زور درون فرومانده گان شاد کین نبخــشود برحـال پروانــه شــمع گـرفتم ز تـو نـاتوان تـر بسيـست

معتى	لعت	شماره
اخلاق نیک	سيرت	-1
نام یکی از بزرگان دین	شبلی	-٢
دکان	حانوت	-٣
بار، جوال، خريطهٔ چرمی	انبان	-4
نتوانست	نيارست	$-\Delta$
خوابيد	خفت	-8
خاک	تربت	-٧

سفارش:

- معنای لغات را درجمله های جداگانه بنویسد و باخود بیاورید.
- لغات را با معنای آنها حفظ کنید و به سـوالات همـصنفان خـود جـواب دهید.
- هر کدام تان بیت هایی را یاد داشت نمایید و فردا بیاوریدکه در آنها کلمه های:

کار - افتخارات
 سعی - توانایی
 عمران - برنامه ریزی
 وطندوستی - آبادانی

به کار برده شده باشد.

شايق جمال

میر غلام حضرت شایق جمال فرزند حافظ میر جمال الدین از جملهٔ سخنوران ناز کخیال و ارجمند کشور ما میباشد که نسبش از طرف پدر و مادر به حضرت میر واعظ، عارف معروف افغانستان میرسد.

این شاعر گرانمایه در سال ۱۲۷۵هـ.ش. چـشم بـه جهـان گـشود و در پانزده ساله گی به سرودن شعـر شـروع کـرد. وی تعلیمات ابتـدایی را نزد پدر کلان مادری خود میر غلام فاروق و ملک الشعراء قاری عبـدالله فراگرفـت. او با استاد بیتاب آمیزش و صحبتهای دوستانه داشت. بعـد از کـسب تعلیمـات ابتدایی شامل مکتب حبیبیه شـد و تـا صـنف دهـم درس خوانـد. سـپس بـه دارالحفاظ کابل شامل شد و هژده پارهٔ قرآن مجید را حفظ نمـود؛ امـا بنـا بـر علت مریضی از تکمیل این امر شریف بازماند.

نظر به ذوق و استعداد قویی که داشت، شامل دارالمعلمین کابل شد. سه سال بعد موفق به گرفتن شهادتنامهٔ عالی گردید و به صفت آموزگار توظیف شد.

شایق جمال ازعلم فقه، صرف و نحو و قواعد شعری بهرهٔ کافی داشت. با آن که جسم ضعیف و پیکر نحیف داشت، خداوند برایش روح قوی و حافظ هٔ توانا داده بود. موصوف در نقاشی و موسیقی نیز دسترسی خوب داشت. مدح و تملق گویی را به نظر نفرت میدید، چنانکه در این باره گفته است:

مغرور دستبوسی اهل جهان مباش شایق به اعتقاد کسان اعتبار نیست نخستین شعرش در جریدهٔ سراج الاخبار و دیگر اشعارش در جراید امان افغان، اصلاح و انیس وقت و غیره به نشر رسیده است.

شایق جمال دو دیوان چاپی دارد که این آثار گرانمایه اش جزء میراث های فرهنگی کشور حساب میشود. این شاعر توانا به روز جمعه ۲۶ اسد سال ۱۳۵۳ هد. ش. چشم از جهان پوشید و در جوار زیارت شاه دوشمشیره میشود. به خاک سپرده شد.

نمونهٔ كلام شايق جمال:

ذره از علم و هنر خورشید تابان میشود

مور اگر عــرفان بیاموزد، سـلیمان میشـود

خاک بیمقدار را علم و هنر زرمیکند

سنگ زیر تربیت لعل بدخشان میشود

مرد بی تعلیم ماند در حجاب انزوا

زن ز پهلوی تمدن مــرد میدان میــشود

باغ گل بے سرپرستی زود گردد خارزار

شورهزار از تربیت، روزی گلستان میشود

کی نہال جہل دارد جے ندامت حاصلی

هر که شد محروم علم، آخر یسیمان میسشود

راحت و آسایشی گرهست، در علمست و بس

آدم بی علم در دنیا پریشان میشود

کی بود تنها به دنیا تیره روز وبیوقار

خانهٔ عقبای جاهل نیز ویران میشود

گر بگرید طفل امروز زار از جور ادیب اشک او فردا همه یاقوت و مرجان میشود چارپا را نیز شایق چشم وگوشی داده اند در حقیقت هر که علم آموخت، انسان میشود

معنى	لغت	شماره
لاغر و ضعیف	نحيف	-1
علم، دانش، شناخت و معرفت حق تعالى است.	عرفان	-٣
پرده	حجاب	-4
گوشه نشینی	انزوا	$-\Delta$
پشیمانی	ندامت	-8

اولاد آن حضرت الله

حضـــرت رسول اکـرم هفت فرزند داشتند: سه پسر و چهار دختر. قاسم، عبدالله (که ملقب به طیب و طاهر) و ابـراهیم و دختـران آن حـضرت عبارت بودند از:

زینب رضی الله عنها، رقیه رضی الله عنها، ام کلثوم رضی الله عنها و فاطمة الزهرارضی الله عنها. به استثنای ابراهیم که از ماریه قبطیه بود؛ همهٔ این فرزندان از ام المومنین خدیجه الکبری بودند و فرزندان ذکور مبارک همه گی در حال صغارت وفات نمودند و فرزندان اناث به استثنای حضرت فاطمهٔ الزهرا ـ که شش ماه بعد از رحلت پیغمبر فوت گردید ـ متباقی بعد از ازدواج و در حال حیات مبارک وفات نمودند.

تمرين:

۱- حضرت محمد چند فرزند داشتند؟ بیان دارید.

۲- اسمای مبارک فرزندان ذکور و اناث حضرت محمد ارا معرفی نمایید.

نصيحت

هر چه در دنیاست، بی تغییر و بی تبدیل نیست

نیک چون دیدم، جهان جز صحنهٔ تمثیل نیست

ازیی تحصیل حاصل گشتنت بی فایدهست

آنچه کار آید ترا، جز حاصل تحصیل نیست

کار با صبر و ثبات انجام نیکو میدهد

آزمودم، هیچ چیزی بدتر از تعجیل نیست

ظاهرآرایی به عاقل بار گردن میشود

هر که را مغز است، در سرحا جت مندیل نیست

دایماً بر سرکشان بارد بلایی ز آسمان

نیست گـر اصحاب فیل، پس در جهان سجّیل نیست

بيتاب

معنى	لغت
دستمال و دستار	منديل
عجله کردن	تعجيل
بامثال نشاندادن	تمثيل
سنگريزه	سجّيل

حكايت

شفیق بلخی (رحمهٔ الله علیه) حکایت میکند که: روزی مردم شهر بصره نزد ابراهیم ادهم (رحمهٔ الله علیه) جمع شدند و سوال کردند که: چرا دعای ما قبول نمیشود؟ وی گفت: خداوند میفرماید که قلبهای شما قربان ده چیز شده است:

- ۱- خداوند الله الله الله الله الله الله ولى حق او تعالى را بجا نياورده ايد.
 - ۲- قرآن شریف را تلاوت می کنید؛ ولی به آن عمل نمی کنید.
- ۴- میگویید: با شیطان دشمنی داریم؛ ولی از شیطان اطاعت میکنید.
- ۵− ادعای دخول جنت را مینمایید؛ ولی بـرای حـصول آن(جنـت) عمـل نمی کنید.
- ۶- میخواهید از آتش دوزخ نجات یابید؛ ولی خود را دوستانه به آن می
 اندازید.
 - ۷- گفتید: مرگ حق است؛ اما برای مرگ آماده گی نگرفته اید.
 - Λ به عیوب دیگران پرداختید و عیوب خود را فراموش کردید.
 - ۹- مرده گان را دفن نمودید؛ ولی از آن عبرت نگرفتید.
- ۱۰- از نعمتهای خداوند خوردید؛ ولی شکر آن نعمتهای خداوند را ادا نکردید.

اعتماد بر خویشتن

با ســـوز بود همیشه ســـازت کایمن شـوی از نیـــازمـــندی یا گـــربهٔ خوان کــس نبــاشی چون شمع همیشه گنج خود خــور بـــگذر چـو بنفشه از دورویـــی دیوانه گیــــی به کـار بــایــــد تا خـرمن گل کــشـی در آغوش تا خـرمن گل کــشـی در آغوش

تا هست به چون خودی نیازت آنگاه رسی به سربلندی هان، تا سگ نان کس نباشیی چون مشعله دسترنج خود خور چون گل بیگذر زنرم خویی جایدی باشد که خیار باید میباش چو خیار حربه بر دوش

نظامى گنجوى

عشق حقيقي

شیخ ازو پرسید: کاین گریه ز چیست؟ کز جمالش تازه بودی جان من شد جهان بر من سیه از ماتمش خود نمیبا شد سزایت بیش ازین کو نمیرد، هم نمیری زار تو دوستی را از غم جان آورد

دردمندی پیش شبلی میسگریست گفت: شیخا! دوستی بود آنِ من وی بمرد و من بمیسرم از غمش شیخ گفتا: شد دلت بی خویش ازین دوستی دیگر گسزین این بار تو دوستی کرز مرگ نقصان آورد

هــر كــه شــد در عشقِ صورت مبتلا هــم از آن صـورت فــتــد در صد بلا

شيخ فريد الدين عطار

اسراف

اسراف کردن کار خوب نیست. خداوند الله فرموده است:

وكلوا واشربو و لا تسرفو. (سوره اعراف آيهٔ ٣١)

ترجمه: بخورید و بنوشید و اسراف نکنید.

اضافه خرجی و اسراف کار خوب نیست. از هر چیز که استفاده میکنیم، باید از صرفهجویی کار بگیریم. باید در مصرف نل آب و برق، چوب، زغال و گاز و هر چیز دیگر احتیاط و صرفهجویی نماییم.

باید آب نل را ضایع نکنیم. باید شیردهن نل را پس از گرفتن آب ببندیم. بدون ضرورت چراغ را روشن نگذاریم. چوب، زغال و گاز را هم به اندازهٔ ضرورت مصرف کنیم.

اگر در مصرف کردن این چیزها صرفه جویی و احتیاط نکنیم، هم به خود ما و هم به دیگران ضرر میرسد.

سفارش:

- معلم صاحب در مورد اسراف برای شاگردان معلومات ارائه نماید.
- "اسراف و اقتصاد خا نواده" را عنوان قرار دهید و مقاله ای بنویسید.
 - اسراف در، از دست دادن وقت چیست؟ درصنف پاسخ دهید.

حكابت

هرگز از دور زمان ننالیدم و روی از گردش آسمان درهم نکشیدم، مگر وقتی که پایم برهنه بود و استطاعت پای پوشی نداشتم به جامع کوفه (۱) در آمدم، دلتنگ. یکی را دیدم که پای نداشت. سپاس نعمت حق بجای آوردم و بر بی کفشی صبر کردم.

تمرين:

۱- از حکایت فوق چه نتیجه گیری نمودید؟ آن را بیان کنید.

۲- در مورد سپاس نعمتهای حق تعالی یک مضمون بنویسید که کمتـر از شـش
 سطر نباشد.

جامع کوفه: مسجد کوفه است که بعد از مساجد سه گانه (مسجد الحرام و مسجد رسول[®] و مسجد اقصی) فضیلت بسیار دارد.

ابر خطا پوش

ما بدین در نه پی حشمت و جاه آمدهایم

از بدِ حادثه اینجا به پناه آمده ایم

رهــرو منزل عشقیم و ز ســرحد عدم

تا به اقلیم وجود این همه راه آمده ایم

سبزهٔ خط تو دیدیم و زبستان بهشت

به طلبـگاری این مهرگیاه آمده ایم

با چنین گنے که شد خازن او روح امین

به گـدایی به در خانهٔ شاه آمده ایم

لنگر حلم تو، ای کشتی توفیق کجاست

که درین بحر کرم غرق گناه آمده ایم

آبرو میرود، ای ابر خطاپوش بیار

که به دیوان عمـل، نامه سیـاه آمـده ایم

حافظ این خرقهٔ یشمینه که بیند از ما

از پے قافله با آتش آه آمده ایم

حافظ

معنى	<u>لغت</u>	شماره
بزرگی	حشمت	-1
نابودى	عدم	-۲
خزينه	گنج	-٣
نگهبان خزینه	خازن	-4
جوانمردی، بخشش	كرم	-5
جامهیی که از تکه های گونا گون دوخته	خرقه	-8
شده باشد، جامهٔ فقیری.		

تمرين:

۱- منظور ابیات درس را تحریر دارید.

۲- بیت چهارم نظم را نثر سازید.

٣- حافظ را مختصراً معرفي داريد؟

۴- دربارهٔ معنای این بیت اظهار نظر کنید:

رهرو منزل عشقیم و ز سرحد عدم

از بد حادثه این جا به پناه امده ایم

حكابت

گویند: وقتی کسی نزد خرقانی رفت و از او خواست خرقهٔ درویشی به او بپوشاند، شیخ به او گفت: اگر مردی لباس زنی بپوشد، زن میشود؟

آن شخص گفت: نه

گفت: اگر زنی لباس مرد بیوشد، مرد میشود؟

آن شخص گفت: نه.

گفت: پس از خرقه و مسند کاری ساخته نیست. باید به حقیقت درویش بود.

رفت نزد شیخ خرقانی کسی

بركنار بحر معنى چون خسى

گفت: دارم حاجتی، ایبوالحسن

اینکه ما را خرقه درپوشی به تن

بوالحسن فرمود: اى ناپخته مرد

خــرقه و مسند نســازد دردِ مـرد

جامهٔ مردان چو زن پوشد، زن است؟

مردی مردان نه از پیراهن است

خرقهٔ مردانه گی عقل است و رای

مرد اگر خواهی شدن، زین در، درای

نقل از **تذكرة** الاولياء شيخ عطار

تمرين:

۱- مطلب حکایت را به قلم خود در کتابچه های تان بنویسید.

۲- نویسندهٔ حکایت کیست؟

۳- بیت اخر حکایت را عنوان قرار دهید و در مورد تبصره کنید.

شروط دوستی و محبت

بدانکه هر کس صحبت و دوستی را نشاید؛ بلکه باید که صحبت با کسی دارند که در وی سه خصلت بود:

اول: آنکه عاقل بود که در صحبت احمق و نادان هیچ فایده یی نبود و وحشت کشد که نادان آن وقت که خواهد با تو نیکی کند، باشد که کاری کند به نادانی، که زیان تو در آن بود و نداند.

دوم: آنکه نکو خلق بود که از بدخو سلامت نبود، چون آن خوی بـد، وی بجنبد، حق ترا فرو نهد و باک ندارد.

سوم: آنکه به صلاح بود که هر که بـر معـصیت مـصر بـود، از خـدای $^{\#}$ نترسد، بر وی اعتماد نبود.

یکی از بزرگان گوید که از صحبت پنج کس حذر کن:

یک: دروغگوی که همیشه با او در غرور باشی.

دوم: احمق که وقتی سود تو خواهد، زیان کند و نداند.

سوم: بخیل که در بهترین وقتی از تو ببرد.

چهارم: بد دل که به وقت حاجت ترا ضایع گذارد.

پنجم: آزپیشه که ترا به اندک چیز بفروشد.

و باید که غرض از صحبت بشناسی. اگر مقصود دانش است، خلق نیکو طلب کنی و اگر طلب کنی و اگر مقصود دانش و دین است، علم و پرهیزگاری طلب کنی و اگر مقصود دنیاست، سخاوت و کرم طلب کنی.

بدان که خلق از سه جنس اند:

بعضی چون غذا اند که از آن گریز نبود و بعضی چون دارو که در بعضی

احوال به ایشان نیاز افتد و بس و بعضی چون علت اند که به هیچ وقت به ایشان حاجت نبود. لیکن مردم به ایشان مبتلا شوند و مداوا باید تا برهند و در جمله صحبت با کسی باید کرد که یا او را از تو فایده بود یا ترا از وی.

امانت و راستکاری

ابراهیم ادهم گفت: وقتی باغی به من دادند تا نگهدارم؛ خداوند باغ آمـد و گفت: انار شیرین بیار. بیاوردم، ترش بود.

گفت: انار شیرین بیار. طبقی دیگر بیاوردم، ترش بود.

گفت: ای سبحان الله چندین گاه در باغ باشی، انار شیرین ندانی؟ گفتم: من باغ ترا نگه میدارم و طعم انار ندانم که نچشیده ام. مرد گفت: بدین زاهدی که تویی، گمان برم که ابراهیم ادهمی! چون این بشنیدم، از آنجا برفتم.

تذكرة الاوليا

راستی موجب رضای خداست کس ندیدم که گم شد از رهٔ راست راستی کن که راستان رستند در جهان راستان قوی دستند

تمرین:

- ۱- در مورد دوستی و صحبت یک مقاله بنویسید که کمتر از ده سطر نباشد.
 - ۲- اهداف درس را به حافظهٔ خود بسپارید.
 - ۳- راجع به امانت داری و راستکاری یک مضمون بنویسید.

- ۴- راستی در زنده گی چه فایده دارد؟ تحریر نمایید.
- ۵- در مال امانت خیانت کردن چه ضرر دارد؟ بیان کنید.

حضرت بلال بن رباح 🖑

از جمله کسانیکه در برابر شکنجهٔ مشرکان پایداری میکردند، یکی هم بلال حبشی بود. پدر او رباح و مادرش حمامه نام داشت. او در قبیلهٔ بنی جمع زنده گی میکرد. دین اسلام را به جان و دل پذیرفته بود. امیه بن خلف که از دشمنان سرسخت رسول خدا و از همین قبیله بنی جمع بود، روزها هنگام ظهر او را از خانه بیرون میآورد و روی ریگهای داغ مکه میخواباند و سنگ بزرگی روی سینه اش میگذاشت. سپس به او میگفت: به خدا به همین حال خواهی بود تا بمیری و یا دست از خدای محمد برداشته لات و عزی را پرستش کنی. بلال در همان حال میگفت: احد احد.....(خدای من یکی است ...).

روزی ورقه بن نوفل (عموی خدیجه که به دین نصرانیت میزیست) بر او گذشت و حضرت بلال آرا دید که شکنجه اش میدهند و او در زیر شکنجه میگوید: احد احد

ورقه نیز گفت: احد احد... به خدای بلال که خدا گیکی است آنگاه به امیه بن خلف و سایر افراد قبیله بنی جموع که او را شکنجه میدادند، رو کرده گفت: به خدا شوگند اگر او را بدین حال بکشید، من قبرش را زیارتگاه مقدسی قرار خواهم داد که بدان تبرک جویم.

خانهٔ ابوبکر گور محله بنی جموع بود. روزی از خانهٔ خود بیرون آمد تا به دنبال کار خود برود. بلال را دید که امیه بن خلف او را به همان نوع شکنجه میکند، پس رو به امیه کرده گفت: آیا از خدا شنمیترسی؟ تا کی وی را این طور آزار و شکنجه میکنی؟ امیه گفت: تو او را به فساد در عقیده

کشاندی. اکنون ازین حالت نجاتش بده. ابوبکر گفت: آسوده اش میسازم. من در خانهٔ خود غلام سیاهی دارم که از بلال نیرومندتر و چالاکتر است. از آن گذشته، با تو در دین همعقیده است. او را با بلال معاوضه میکنم. امیه قبول کرد. پس بلال را بگرفت و آزادش کرد.

زنده گانی پیامبر اسلام

تمرين:

- ۱- در بارهٔ شجاعت و استقامت حضرت بلال گیک مضمون بنویسید.
- ۲− از زنده گانی و تکالیف حضرت بلال شور راه اسلام چه نتیجه گرفتید؟
 در مورد تبصره نمایید.
- "استواری در راه آرمان" موجب نایل آمدن به آن میشود.
 شما چه فکر میکنید که آیا باز سازی و استقرار صلح در کشور ازما استواری نمی خواهد؟ پاسخ دهید.
 - ۴- آیا " استواری در راه کشتار انسانها" دشمنی به وطن نیست؟
- ۵- شما که صنف دهم استید، تا کنون چند نفر بی سواد را در همسایه
 گی خود با سواد ساخته اید؟

پند دانایان

ســخنگوی دانـــا زبـــان برگــشاد

ز هــر گــونه دانــش همیکــرد یــاد

نخــست آفــرین کــرد بــر شــهریار

کــه پیــروز بـــادا ســر تاجــدار

دگــر گفــت: روشــن روان کــسی

کــه کوتــاه گویــد بــه معنــی بــسی

چــو گفتــار بیهــوده بــسیار گــشت

ســخنگوی در انجمــن خــوار گــشت

کــسی را کــه مغــزش بــود پرشــتاب

فـــراوان ســخن بـــاشد و دیریـــاب

بــه گیتــی بــه از مردمــی کــار نیــست

بــدین بــا تــو دانــش بــه پیکــار نیــست

ســــپردن بــــه دانــــای گوینــــده گـــوش

به تن توشه بخشد، به دل رای و هوش

شـــنیده ســخنهــا فــرامش مکــن

کے تاج است بر فرق دانش سخن

بــه دانــش بــود جـان و دل را فــروغ

نگــر، تــا نگــردی بــه گِــرد دروغ

سےخنگوی چےون برگےشاید سےخن

بمان تا بگوید، تو تندی مکن

در نـــام جــستن دليــرى بــود

زمانــه ز بــددل بـه ســيرى بــود

چـو پرسـند پرسـندهگـان از هنــر

نــشاید کــه پاســخ دهــی از گهــر

گهر بے هنر ناپسند است و خوار

بـــدین داســـتان زد یکــــی هوشـــیار

کے گل گر نبوید ز رنگش مگوی

كـــز آتــش نجويــد كــسى آب جــوى

فردوسي

معنى	لغت	<u>شماره</u>
ديرفهم	ديرياب	-1
انسانیت،به همنوع خدمت کردن	مردى	-۲
ببین، هوشدار، احتیاط کن	نگر	-٣
بگذار	بمان	-4
پیشدستی و دخالت در گفتار _{مکن}	تندی مکن	$-\Delta$
ترسنده، جبون	بددل	-8
اصل ونسب، مراورید	گهر	-Y

سفارش:

شاگردان در کتابچه های خود برای هر لغت یک جمله بسازند.

ناصر خسرو در شهر بصره

چون به شهر بصره رسیدیم، از برهنه گی و عاجزی به دیوانه گان مانده بودیم و سه ماه بود که موی سر باز نکرده بودیم. خواستیم که در گرمابه رویم، باشد که گرم شویم. هوا سرد بود و جامه نبود. من و برادرم هر یک لنگی کهنه پوشیده بودیم و پلاس پاره یی در پشت بسته از سرما. گفتیم: اکنون ما را کی در حمام گذارد؟

خرجینکی بود که کتاب در آن مینهادم. بفروختیم و از بهای آن درمکی چند سیاه در کاغذی کردم که به گرمابهبان دهم تا باشد که ما را دمکی زیادتر در گرمابه بگذارد که شوخ از خود باز کنیم. چون آن درمکها پیش نهادم، در ما نگریست. پنداشت که ما دیوانه ایم.

گفت: بروید که هم اکنون مردم از گرمابه بیرون می آیند و نگذاشت که به گرمابه رویم. از آنجا با خجالت بیرون آمدیم و به شتاب برفتیم. کودکان بر در گرمابه بازی میکردند. پنداشتند که دیوانه گانیم. در پی ما افتادند؛ سنگ می انداختند و بانک میکردند. ما به گوشه یی باز شدیم و به تعجب در کار دنیا می نگریستیم و مکاری از ما سی دینار مغربی میخواست و هیچ چاره نداشتیم.

وزیر ملک اهواز که او را ابوالفتح علی بن احمد میگفتند، مردی اهل بود و فضل داشت. به بصره آمده، با ابناء و حاشیه در آنجا مقام کرده، اما در شغلی نبود. پس مرا در آن حال با مردی پارسی ـ که او هم از اهل فضل بود ـ آشنایی افتاده بود و وسعتی نداشت که حال مرا مرمتی کند. احوال مرا نزد وزیر باز گفت.

چون وزیر بشنید، مردی را با اسپی نـزد مـن فرسـتاد، چنانکـه هـستی برنشین و نزدیک من آی. من از بد حالی و برهنه گـی شـرم داشـتم و رفـتن را مناسب ندیدم. رقعهیی نوشتم و عذری خواستم و گفتم که بعد ازین به خـدمت

رسم و غرض من دوچیز بود: یکی بینوایی. دوم گفتم: همانا او را تصور شود که ما را در فضل مرتبهیست زیادت تا چون به رقعهٔ من اطلاع یابد، قیاس کند که مرا اهلیت چیست تا به خدمت او حاضر شوم، خجالت نبرم و در حال سی دینار فرستاد که این را به بهای تن جامه بدهید. از آن دو دست جامهٔ نیکو ساختیم و روز سوم به مجلس وزیر حاضر شدیم.

مردی اهل و ادب و نیکو منظر و متواضع دیدم و متدین و خوشسخن و چهار پسر داشت. مهم ترین جوان فصیح و ادیب و عاقل او رئیس ابوعبدالله احمد بن علی بن احمد نام داشت. مردی شاعر و دبیر بود و جوان خردمند و پرهیزگار. ما را نزدیک خویش بازگرفت و از اول شعبان تا نیمهٔ رمضان آنجا بودیم و آنچه آن اعرابی کرایهٔ شتر بر ما داشت به سی دینار، هم این بفرمود تا بدو دادند و مرا از آن رنج آزاد کردند. خدای تعالی همه بنده گان خود را از قرض تفرج دهد و چون بخواستیم برویم، ما را به انعام و اکرام به راه دریا گسیل کرد، چنانکه در کرامت فراغ به پارس رسیدیم، از برکات آن آزادمردان که خدای آز آزادمردان خشنود باد.

بعد از آن، حال دنیای ما نیک شده بود. هر یک لباس پوشیدیم، روزی به در آن گرمابه شدیم که ما را در آنجا نگذاشتند. وقتیکه داخل گرمابه شدیم، گرمابهبان و هرکه آنجا بودند، همه به پای خاستند و بایستادند، چندانکه ما در حمام شدیم. دلاک و قیم درآمدند و خدمت کردند و به وقتیکه برون آمدیم، هر که در مسلخ گرمابه بود، همه به یا خاسته بودند و نمی نشستند تا ما جامه پوشیدیم و بیرون آمدیم.

در آن میانه حمامی به یار خود میگفت: اینها جوانانی انـد کـه فـلان روز مـا ایـشان را در حمام نگذاشیتم و گمان بردند که ما زبان ایشان ندانیم.

من گفتم که: راست میگویی. ما آنیم که پلاس پارهها در پشت بسته بودیم. آن مرد خجل شد و عذرها خواست و این هر دو حال در مدت بیست روز بود.

سفرنامه

<u>شمارہ</u>	<u>لغت</u>	<u>معنى</u>
-1	مانند	مثل، شبیه
-۲	گرمابه	حمام
-٣	گرمابهبان	حمامی
-4	پلاس پاره	زبر و کلفت، گلیم، جامهٔ پشمی
$-\Delta$	شوخ	در قدیم به معنای چرک استعمال میشد.
-8	حاشيه	اهل و عیال، خدمتگاران
-7	تفرج	گردش، کشادهگی
-\	قيم	دلاک و خدمتگار حمام
-9	مسلخ	جای تعویض لباس در حمام

تمرين:

- ۱- هدف ازین حکایت چه بود؟ تحریر دارید.
- ۲- مطلب و مفاد تعلیمی حکایت را بنویسید.
- ۳- شما اگر به شهر های دیگر غیراز شهر خود سفر کرده اید، سفرنامهٔ
 خود را در دو صفحه بنویسد.
- ۴- از پدر یا برادر بزرگ تان بپرسید که در جریان سفر خود به دیگر شهر
 هاچه چیز ها و کی ها و کجاها رادیده اند و پس از آن آنرا شما
 بنویسید.

حكايت

رفت لقمان سوی داؤود از صفا

دید کو میکرد ز آهن حلقه ها

جمله را با همدگر در میفگند

ز آهــن و پـولاد آن شـاه بلنــد

صنعتت داؤود او کے دیدہ بود

در عجب میماند و وسواسش فرود

كاين چـه شايد بـود؟ واپرسـم ازو

کے چے میے سازی ز حلقہ تو بے تو؟

باز با خود گفت: صبر اولی تر است

صبر با مقصود زودتر رهبر است

چونکے لقمان تن بندر زمان

شـــد تمــام از صــنعت داؤود آن

پــــس زره ســـازید و درپوشــــید او

پ_يش لقمان آن حكيم صبرخو

گفت: این نیکو لباس است، ای فتی

در مصاف و جنگ دفع زخصم را

گفت لقمان: صبر هم نیکوترست

کے پناہ و دافع ہے جا غمےست

صد هـزاران كيميا حـق آفريد

کیمیایی همچو صبر آدم ندید

مثنوي مولوي

معني	لغت	<u>شماره</u>
نخست، بهتر	اولى	-1
حوان	فت	-۲

تمرين:

۱- ابیات نهم و دهم نظم را به نثر تبدیل کنید.

۲- از حکایت چی نتیجه گرفتید؟ آن را بیان کنید.

بزرگی جهان

دلم میخواهد بر بالهای ابر نشینم و آنچه را که پروردگار جهان از میان ظلمت و آشفته گی پدید آورد، زیر پا گذارم تا مگر روزی به پایان این دریای بیکران رسم و بدان سرزمین که خداوند سرحد جهان خلقتش قرار داده، فرود آیم.

از هم اکنون درین سفر دور و دراز ستاره گان را با درخشنده گی جاودانی میبینم که راه هزاران ساله را در دل افلاک میپیمایند تا بر زمین نهایی سفر خود برسند؛ اما بدین حد اکتفا نمیکنم و همچنان بالاتر میروم. بدانجا میروم که دیگر ستاره گان فلک را در آن راهی نیست. دلیرانه پا در قلمرو بی پایان ظلمت و خاموشی میگذارم و به چابکی نور، شتابان از آن میگذرم. ناگهان وارد دنیای تازه میشوم که در آسمان آن ابرها در حرکتند و در زمینش رودخانه ها به سوی دریاها جریان دارد.

دریک جادهٔ خلوت رهگذری به من نزدیک میشود و میپرسد: ای مسافر، بایست! با چنین شتاب کجا میروی؟

میگویم: به سوی دنیایی که پایانی ندارد، بدانجا میروم که خداوند آن را سرحد دنیای خلقت قرار داده است و در آن دیگر ذیحیات نفس نمیکشد. میگوید: اوه، بایست! بیهوده رنج سفر را بر خویش هموار مکن. مگر نمیدانی که میخواهی به عالم بی یایان و بیکران قدم گذاری؟

ای فکر دورپرواز من، بالهای عقابآسایت را از پرواز بازدار و تو ای کشتی تندرو خیال من، همین جا لنگر انداز، زیرا ترا بیش از این اجازهٔ سفر نیست!

شيلر

نزاع بر سرالفاظ

دوری از حقیقت است

چارکس را داد مردی یک درم

هـر يـكي از شـهـري افتـاده بهم

فارسی و ترک و رومی و عرب

جمله با هم در نزاع و در غضب

فارسى گفتا: ازين چون وارهيم

هم بیا کاین را به انگوری دهیم

آن يكى ديكر عرب بد كفت: لا

من عنب خواهم نه انگور، ای دغا

آن یکی ترکی بدو گفت: ای کوزوم

من نـميخـواهم عـنب، خواهم اوزوم

آن یکی رومی بگفت: این قیل را

ترک کن، خواهم من استافیل را

در تنازع مشت برهمم مسيزدند

كــه ز سِر نامها غافل بُدند

مـشت برهـم ميزدنـد از ابلهي

پر بدند از جهل و از دانش تهی

صاحب سـرّی عــزیزی صــدزبــان

گر بُدی آنجا، بدادی صلح شان

پس بگفتی او که: من زین یک درم

آرزوی جـملــه تــان را مــیخــرم

مثنوى مولوى

سفارش:

- علت رفتن مولانا جلال الدین بلخی را به امپراتوری روم شرقی دریافت نمایید ودر ده سطر بنویسید.
- میگویند که اگر کسی یک زبان را بداند، یک نفر است واگر دو زبان را بداند دو نفر و همین طور یک نفر میتواند چندین نفر بوده باشد. شما چه پلان دارید؟

دو بُز مغرور

گویند در یک ده دو بز مغرور بود. روزی این دو بز بالای یک پل باریک با هم روبرو شدند. این پل آن قدر باریک بود که یک بز به سختی از بالای آن عبور کرده میتوانست. در دوکنار پل کتاره یا دیواری وجود نداشت.

یکی ازین بزها که کمی قویتر بود و به زور خود مینازید، پیش آمد و به بز دیگر گفت: راهم بده تا از پل عبور کنم. بز دومی جواب داد: من از تو مستحق ترم، باید تو به من راه بدهی.

بعد از یک سلسله گفت و گو، با هم شاخ به شاخ شدند. هر کدام کوشش میکرد تا طرف مقابل را از سر راه خود دور سازد. درین وقت پای یکی از آنها خطا خورد و هر دو به دریا افتادند.

غرور بزها سبب شد که هر دوی شان غرق شوند و دیگران از رفتار آنها پند بگیرند.

چرا عاقل کند کاری که بار آرد پشیمانی؟

سفارش:

اسم ها یا نام های عام را از متن فوق دریافت نمایید و در کتابچهٔ خود بنویسید.

بخش دستور زبان

اسم

اسم کلمهییست که برای نام بردن کسی، جایی یا چیزی به کار میرود؛ مانند: مرد، اسپ، درخت، خوبی، بدی، کابل، قندهار و غیره.

اقسام اسم

اسم اقسام زیاد دارد که ذیلاً بیان میگردد:

اسم عام: کلمه یی را گویند که به اشخاص و یا چیزهای همنوع دلالت کند؛ مانند: مرد که شامل همه مردان است، اسپ که شامل همه اسپان یا سنگ که شامل همه سنگها میشود.

اسم خاص: کلمهییست که برای نام بردن یک کس یا یک چیز معین به کارمیرود؛ مانند: احمد، کابل، افغانستان.

اسم ذات: نام چیزیست که به خودی خود وجود دارد؛ مانند: درخت، دیوار، زن، مرد.

اسم معنی: برمفهومی دلالت میکند که وجودش به چیزدیگری وابسته است و نام حالت یا صفتی را بیان میکند؛ مانند: خوب، بد، فکر، اندیشه، عقل .

اسم ساده یا بسیط: آنست که تنها یک کلمه باشد؛ مانند:مرغ، پـرده، زمین،خانه و غیره.

اسم مرکب: آنست که از دو کلمه یا بیشتر آمیخته شده باشد؛ مانند: کاروانسرای، سرایدار، کارخانه، کتابخانه.

اسم معرفه: آنست که شنونده آن را بشناسد و قبلاً در بارهٔ او معرفت داشته باشد؛ مانند: آن مرد گفت، احـمد آمد، کریم رفت، عمر کتاب خرید و غیره. اسم نکره: آنست که شنونده آن را نشناسد؛ مانند: کتـابی خریدم، یک مرد را دیدم.

اسم مفرد: آنست که بر یکی دلالت میکند؛ مانند: کتاب، معلم و غیره.

اسم جمع: آنست که در ظاهر یا لفظ مفرد باشد؛ اما بر یک جمع دلالت کند؛ مانند: لشــــکر، مردم و غیره.

مترادف: دو کلمه ای را گویند که در نوشتن مختلف و در معنی یکسان باشد؛ مانند: مرز = بوم، یار = دوست، خوب = نیک.

متشابه: دو کلمه ایست که در تلفظ و در نوشتن یکی باشد و درجمله معنی آن فرق کند؛ مانند: بار (دفعه)، بار (دربار)، سیر، سیر. گاهی در نوشتن نیز تفاوت اندک میداشته باشد؛ مانند: خاستن= خواستن، خورد= خرد.

متضاد: دو کلمه ای را گویند که در معنی مخالف یکدیگر باشند؛ مانند: دور، نزدیک، شب، روز، نیک، بد، سیاه، سفید.

تصغیر: آنست که نامی را با افزودن بعضی از پسوندها کوچک نشان دهند منظور از آن تحقیر یا توهین و یا ترحم باشد؛ مثلاً: پسوند(ک): مردک، طفلک، عروسک، موترک. و با پسوند(چه): کتابچه، دریاچه، باغچه، بیلچه.

ضمير

ضمیر کلمه ایست که به جای اسم قرار می گیرد و برای رفع تکرار استعمال میشود؛ مانند: فرهاد به مکتب میرود. او شاگرد لایق است.

درینجا او به جای اسم یعنی فرهاد قرار گرفته است و برای جلوگیری از تکرار کلمهٔ فرهاد به کار رفته است.

اقسام ضمير

ضمیر بر چهار قسم است: ضمیر شخصی، ضمیر اشاره، ضمیر مشترک، ضمیر مبهم.

ضمیر شخصی: آنست که بر کسی دلالت کند و برای تعیین سه شخص متکلم یا شخص اول (یعنی کسی که سخن میگوید)، مخاطب یا شخص دوم (یعنی کسیکه از او (یعنی کسیکه با او سخن میگویند) و غایب یا شخص سوم (یعنی کسیکه از او سخن میگویند) به کار رود. هرگاه ضمیر شخصی تنها ذکر شود و به کلمهٔ پیش از خود متصل نشود، آن را ضمیر منفصل گویند؛ مانند:

		<u>C</u>
ول:	من	ما
دوم:	تو	شما
سوم:	او، وي	ایشان، آنان، آنها.

مف د

هرگاه ضمیر شخصی تنها ذکر نشود و به کلمهٔ پیش از خود بپیوندد، آن را ضمیر متصل گویند. ضمایر متصل: م، یم، ی، ید، ند، فقط به آخر افعال می پیوندند؛ مانند: رفتم، رفتیم، رفتی، رفتید، رفت، رفتند؛ ولی ضمایر متصل: م، ت، ش، مان، تان، شان، همیشه در حالت مفعولی با مضاف الیه هستند؛ مانند: کتابم را گرفتم، کتابت را گرفتی، کتابش را گرفت.

ضمير اشاره: آنست كه براى نشان دادن كسى و چيزى به اشاره به كار رود. اين، براى اشارهٔ نزديک، آن، براى اشارهٔ دور است؛ مانند: اين را آورد، آن را برد. هر گاه دو كلمهٔ اين و آن با اسم ذكر شوند، اسم اشاره و اگر به جاى اسم نشينند، ضمير اشاره گفته مى شوند.

ضمیر مشترک: ضمایر: خود، خویش، خویشتن را ضمایر مشترک گویند. این ضمایر بین شخص اول، دوم و سوم مشترک اند. ضمایر مشترک هم به جای فاعل و هم به جای مفعول استعمال میگردند. مثلاً: خودم میروم، خودت میروی، خودش میرود، من خودم را در آیینه دیدم، او خود را در صف اول نمره ها جا داد.

ضمیر مبهم: آنست که کسی یا چیزی را نامعین و نامشخص بیان کند؛ مانند: هر که آمد، عمارت نو ساخت. یکی رفت و دیگری آمد.

ضمیر های مبهم که در فارسی بیشتر به کار میروند، ازینقرار اند: یکی، هرکس، هیچکس، چندی، دیری، دیگری، دیگران، همه چیز، هرچیز و غیره.

تمرين:

- ۱- ضمير را تعريف كنيد و با مثال واضح سازيد.
 - ۲- ضمیر چند قسم است؟ تحریر دارید.
- ۳- چند اسم خاص وپنج اسم عام را در کتابچهٔ خود بنویسید.

صفت

صفت آنست که حالت و چگونه گی چیزی یا شخصی را نشان دهد، یعنی صفت معنای اسم را مشخص تر میسازد؛ مثلاً: روز روشن، دشتهای سرسبز، شاگرد هوشمند و غیره.

صفت به انواع زیر تقسیم میشود:

1 – صفت عادی: آنست که چگونه گی و حالت چیزی یا کسی را به طور مطلق و کلی بیان کند بدون اینکه آن را در مقایسه قرار دهد یا درجه و اندازه آن را نشان دهد؛ مانند: خوب، بد، سیاه، سفید، نیرومند، باهوش و غیره.

۲ – صفت تفضیلی: آنست که موصوف و یا موصوف ها را با شخص یا چیز دیگر و یا با اشخاص و چیزهای دیگر مقایسه کنید و نشانهٔ آن ((تر)) است، مانند: بزرگتر، داناتر، نیرومندتر و غیره.

۳ – صفت عالى: آنست كه موصوف يا موصوف ها را نسبت به همهٔ افراد همنـوع نـشان دهـد و نـشانهٔ آن پـسوند ((تـرين)) اسـت؛ ماننـد: بزرگتـرين، زيبـاترين، خوبترين، داناترين و غيره.

۴ – صفت نسبتی: آنست که کسی یا چیزی را به آن نسبت دهد؛ مانند: بلخی، هراتی، کابلی، آسیایی، طلایی، خرمایی، هسته یی، گنجه یی، پنبه یی و غیره.

صفت ترتیبی: باپسوند های، "م " و "ین" به کار میرود و گاهی پیش از

اسم و گاهی بعد از اسم واقع میشود؛ مثلاً: منزل چهارمین، چهارمین منزل، کتاب دوم، نفر چهارم و غیره.

تمرين:

ضمیر مبهم را معرفی و با مثال واضح سازید.

مناجات

پادشاها، جرم ما را درگذار

ما گـنه کاریـم و تـو آمرزگـار

تو نکوکاری و ما بد کردهایم

جـرم بـیانـدازه بـی حـد کـرده ایـم

دایماً در فسق و عصیان مانده ایم

هم قرین نفس و شیطان مانده ایسم

روز و شب اندر معاصی بوده ایسم

غافــل از امــر و نواهــی بــوده ایــم

بے گنه نگذشته بر ما ساعتی

باحـــفور دل نـــکردم طــاعتی

بـــر در آمـــد بنـــدهٔ بگریختـــه

آبــروی خــود ز عـصیان ریختـه

مغفرت دارد امید از لطف تر

زانكه خوو فرموده ای: لاتقنطوا

بحر الطاف تو بي يايان بود

نااميد از رحمتت شيطان بود

چــشم دارم کــز گــنه پــاکم کــنی

ییش از آن کاندر لحد خاکم کنے

اندر آن دم کے بیدن جانم بری

از جهان با نور ایمانیم بری

يند نامه عطار

کرم کردگار

بیخ ودی میگفت دریسیش خدای:

کای خدا، آخر دری بر من گشای

رابعــه آنجـا مگـر بنشـسته بــود

گفت: ای غافل، کجا در بسته بود؟

آن عزيرى گفت: فردا ذوالجلل

گـر كنــد در دشــت حــشر از مــن ســؤال

كــاى فـرومايــه چــه آوردى زراه؟

گويــــم: از زنـــدان چـــه آرم يــا الله

غـــرق ادبــــارم ز زنــــدان آمـــده

پای و سر گم کرده حیران آمده

باد در کف خاک درگاه تو ام

بنـــدهٔ زنـدانــــي راه تــــده

روی آن دارم کـــه نــفروشی مــرا

جامــه یــی از فــضل درپوشــی مــرا

زین همه آلوده گی پاکسم بسری

در مـــسلماني فـــرا خـــاکم بـــري

آفریــــدن رایگـــانم گـــر رواســـت

رایگانم گر بیامرزی سزاست

چــشم آن دارم کــه بـا چنــدین گنــاه

ه يچ بر رويم نياري اي اله

ت___و ک__ریم مطلق__ے، ای کردگ_ار

درگـــذر از هـــر چـــه رفــت و درگـــذار

از منطق الطير، شيخ عطار

قسمت تشبیب یک قصیده

ســپيده دم كــه زنــد ابــر خيمــه درگلــزار

گـل از سـراچهٔ خلـوت رود بـه صـفحهٔ بـار

ز اعتـــدال هــوا حکــم جـانور گيــرد

اگے بے نوک قلے صورتی کننے نگےار

سرود خارکن از عندلیب نیست عجب

کے مدتی سے و کارش نبودہ جے با خار

چه حالتست که مرغان همی زنند نوا؟

چـه موجبـست كـه گلهـا همـی كننـد نشار؟

هنوز سرو سهی برنیامدهست به رقص

چـرا بـه دسـت زدن خـوش برآمـدهسـت چنـار؟

عروس باغ مگر جلوه میکند امروز

كـه بـاد غاليـهسـا گـشت و ابـر لؤلـؤ بـار؟

كليموار ز شاخ درخت بلبل را

فروغ عارض گل کرده عاشق دیدار فینوز ناشده سوسن ز بند مهد آزاد

دراز کــرده زبـان چــون مــسیح در گفتــار

چمن هنوز لب از شیر ابر ناشسته

چـو شـاهدان خـط سـبزش دميـده گـرد عـذار

نهاده نرگس رعنا به خواب مستی سر

هنــوز ناشــده از چــشم او نــشان خمــار

جهان بدین صفت از خرمی و مجلس شاه

چـــنان در او که در اثـنـای سـال فصل بــهــار ظهیر فاریابی

اندرزها

هر ملک را به عدل ثبات است و انتظام هر عدل را به علم ظهور است و اشتهار

۱- قناعت سبب سعادت است.

۲- چون بدی کردی، عفو بخواه و چون به تو بد کردند، ببخش.

۳- حق همان آفتابی است که تاریکی را گم میکند.

۴- در وقت غضب شکیبایی و حلم باید نمود.

- حق گفتن سنگین و مشکل، اما خوش مزه است.

وصف باغ و بهار

ز زینت باغ چون خلید برین است ریاحین اندرو چون حور عین است نشار آسمان لؤلوئ لالاست شعار بوستان دیبای چین است بهار افکنده در صحرا زنعمت دو صد چندانکه قارون را دفین است

جهان پیر برنا کرده ایزد کمال قدرت ایزد چنین است

سفارش:

تاکنون فکر کرده اید که چرا چهارفصل (بهار، تابستان، خزان وزمستان) درکشورما بوجود میاید؟ درباره معلومات خود رابنویسید.

معنى	<u>لغت</u>	شماره_
بهشت	خلد برين	-1
گلهای خوشبو	رياحين	-۲
معشوق بهشتى	حور عین	-٣
مروارید درخشان	لؤلوى لالا	-4
تحفه، بخشش	نثار	$-\Delta$
حریر ، پارچهٔ ابریشمی	ديبا	-8
انگشتری	خاتم	-7
پول گور کرده شده،یا هرچیزیکه زیر زمین	دفین	-λ
		ساخته شود.

حشره های شبتاب

حشره های شبتاب در اثنای تاریکی شب نور از خود پخش میکنند. با حشرات شبتاب مردم از دیر زمانی آشنایی دارند. علمای طب در مورد این حشرهها به گونهٔ دیگری فکر میکنند. به قرار مطالعات تازه در این جهان پهناور تقریباً دو صد نوع حشرهٔ شبتاب وجود دارد.

این حشره ها در قسمت عقبی وجود خود یک دستگاه کوچک تنظیم کننده و فرستندهٔ نور دارند. جاپانیها روشنایی همان قسمت وجود حشره را به عوض چراغهای جیبی به کار میبرند.

گروگان خورشید

در آن کـــشور رادمـــردان ســـتاند در آن زادگـــاه بـزرگـــان سـتانــــد گ___وگان ز خ__ورشید تابان ســـتاند به سر ینجه خسم دندان ستاند دل گــرم و خــونین مرغـان ســتاند سے از یہے کر بیخہایان ستانہ د گھے جان فزاید، گھے جان ستاند ز دشمےن ہے دستان لے زان ستاند دل از سینهٔ شرزه شیران ستاند زنامی که مردی ز مردان ستاند؟ کے دان سے اند؟ چـه دشـوار بخـشد، چـه آسـان ستـاند؟ به صد اندوهش بامدادان ستاند کم___ از ب__ یه_لوانان ستان_د

مهين ايزد از من اگر جان ستاند در آنجا ستاند که زادم ز مادر در آنحا کیه ستوار کیوه بلندش درخت گشن شاخ گردون شگافش بے توفندہ دریا زکام نہنگش ز چنگـــال شـــاهين بـــه نيـــروي بـــازو در آنجا ستاند که یکتا پرستان در آنجا که نای شیانش شبانس ـــسا برمـــردش كـــه حـــام شــهادت بــسا نـــو جــوانش كــه بــا فــر و نيـــرو شکوهنده تر چیست در زیر گرون؟ برازندده تر کیست زآن راد مردی شگفتا، کے گیتے ہے ما زندہ گے را چ_راغی کــه شــب برفـروزد بــه شــــادی گهـــر بــاز گيـــرد ز ديهــيم شــاهان

استاد خليلي

علامه اقبال لاهوري

محمد اقبال لاهوری برهمن زادهٔ مسلمان، یکی از متفکرین والا و شاعر توانا و سیاستمدار دانا بود. او درد اجتماع خود را به خوبی احساس میکرد و اثر تازیانهٔ استعمار و استثمار را بر دوش مردم خود میدید و از نابسامانی مسلمانان آتشها در دل داشت و اخگر در جگر. اشعارش که مملو از معارف اسلامی و مبانی اخلاقی و فلسفی است، مسلمانان را از قید غیر بازمیدارد. عمق اندیشه و قدرت بیان او به شعرش رونق خاص بخشیده است. مهمترین آثار او در فارسی عبارت اند از: پیام مشرق، زبور عجم، ارمغان حجاز، اسرار خودی و رموز بیخودی.

نمونة كلام علامه اقبال:

آسیا یک پیکر آب و گل است

ملت افغان در آن پیکر دل است

از گــشاد او گــشاد آسـیـا

از فـــسادِ او فــسادِ آسـيـا

شبی زار بگریست ابر بهار

کـه این زنده گی گریهٔ پیهـم است

در خشید برق سبک سیر و گفت:

خطا کرده ای، خندهٔ یک دم است

علامه اقبال لاهوری در سال ۱۲۸۱ هـ .ق. تولد و در سال ۱۳۵۷هــ .ق. وفـات

کرده است. او یکی از علما، فضلا و دانشمندان مسلمان، با درد و با احساس بود.

زنبور عسل

کسانیکه میخواهند افراد نوع خود را از شهد علم و معرفت شیرین کام سازند، باید از زنبور عسل درس تمیز نیک و بد، انتظام فعالیت، فداکاری و محبت را فرا گیرند. ببینید، این حشرهٔ کوچک چگونه در چمنها وگلزارها در جستجو است. از هر جا گلی و میوه یی که شیرهٔ شیرین و بوی خوش دارد، می یابد و آن را میمکد و مبدل به عسل میسازد و به ما ارزانی میدارد. از گلهاییکه شیرهٔ تلخ و مضر دارند، اجتناب میکند. در نظم و ترتیب، جدیت، وظیفه شناسی و فعالیت خسته گیناپذیر خود انسانها را به حیرت میاندازد.

زنبور عسل خودپرست نیست، او وقتی عسل میسازد، میان خود و دیگران فرق نمیگذارد؛ برای خود عسل بهتر و برای دیگران بدتر نمیسازد.

واقعاً اگر ما دارای این صفات شویم، پردهٔ ظلمت را میدریم و به مقام عالی بشریت نزدیکتر میشویم.

سفارش:

- دربارهٔ فایده های عسل یک لست بسازید.
- شما معلومات بدست بیاورید که کدام عامل سبب تولید عسل خوب توسط زنبور آن میشود؟

شاه شمیران

اندر تواریخ نبشته اند که به هرات پادشاهی بود کامگار، فرمانروا، گنج و خواسته بسیار و لشکری بیشمار و همه خراسان در زیر فرمان او بود و از خویشان جمشید بود، نام او شمیران و این دژ شمیران که به هرات است و هنوز برجاست، آبادان او کرده است و او را پسری بود، نام او بازان. سخت دلیر و مردانه و بازور بود و در آن روزگار تیراندازی چون او نبود.

مگر روزی شاه شمیران بر منظرهیی نشسته بود و بزرگان پیش او و پسرش بازان پیش پدر. قضا را همایی بیامد و بانگ میداشت برابر تخت، پاره-یی دورتر به زیر آمده، به زمین نشست.

شاه شمیران نگاه کرد، ماری در گردن همای پیچیده و سرش درآویخته و آهنگ میکرد که همای را بگزد.

شاه شمیران گفت: ای شیر مردان، این هما را از دست مار کی برهاند و تیری به صورت بیندازد؟ بازان گفت: ای ملک، این کار از من است. تیری بینداخت، چنان که سر مار بر زمین بدوخت و به همای هیچ گزندی نرسید. همای خلاصی یافت و زمانی آنجا پرید و رفت.

قضاء را سال دیگر همین روز شمیران بر منظره نشسته بود. آن همای بیامد و بر ایشان پرید و پس بر زمین آمد، همانجا که مار را تیر زده بود. چیزی از منقار بر زمین نهاد و بانگی چند بکرد و بپرید و شاه نگاه کرد و آن همای را بدید. با جماعت گفت: پندارید، این همان هماست که ما او را از دست مار برهانیدیم و امسال به مکافات آن بازآمده است و ما را تحفهٔ آورده؟ زیرا که منقار بر زمین میزند. بروید و بنگرید و آنچه بیابید، بیاورید.

دو سه کس برفتند و به جملگی دو- سه دانه دیدند، آنجا نهاده. برداشتند و پیش تخت شاه شمیران آوردند. شاه نگاه کرد، دانه یی سخت دید. آنان را بخواند و آن دانه ها به ایشان نمود و گفت: همای این دانه ها را به ما تحفه آورده است. چی میبینید، ما را با این دانه ها چی میباید کرد؟

متفق شدند که این را بباید کِشت و نیک نگاه داشت تا آخر سال چه پدیدار آید.

پس شاه تخم ها را به باغبان خویش داد و گفت: در گوشهیی بکار و گرداگرد او پرچین کن تا چهارپا اندرو راه نیابد و از مرغان نگه دار و به هر وقت احوال او مرا بنمای. پس باغبان همچنان کرد. نوروز ماه بود. یک چندی برآمد، شاخکی از این تخمها برجست. باغبان پادشاه را خبر کرد. (شاه برگان و دانایان بر سر آن نهال شد. گفت: ما چنین شاخ وبرگ ندیدهایم و بازگشتند.

چون مدتی برآمد، شاخهایش بسیار شد و برگها پهن گشت و خوشه-خوشه، به مثال گاورس از او درآویخت. باغبان نزدیک شاه آمد و گفت: در باغ هیچ درختی از این خرمتر نیست. شاه دیگر باره با دانایان به دیدار درخت شد. نهال او را دید، درخت شده وآن خوشهها از او درآویخته. به شگفت بمانید. گفت: صبر باید کرد تا همه درختان را بر برسد تا بر این درخت چگونه شود.

چون خوشه بزرگ کرد و دانه های غوره به کمال رسید، هم دست بدو نیارستند کرد تا خریف درآمد و میوه ها چون: سیب و امرود و شفتالو وانـار و مانند آن دررسید. شاه به باغ آمد. درخت انگـور دیـد، چـون عـروس آراسـته، خوشه ها بزرگ شده و از سبزی به سیاهی آمده. چون شـبه میتافـت و یـک - یک دانه ازو همیریخت. همه دانایان متفق شدند که میوهٔ این درخت اینـست و درختی به کمال رسیده است و دانه از خوشه ریختن آغاز کرد و آن بـاغ کـه در او تخم انگور بکشتند، هنوز برجاست. آن را به هرات غوره میخوانند و بـر در شهر است و چنین گویند که نهال انگور از هرات به همه جـا پراگنـده شـده و چندان انگور که به هرات باشد، به هیچ شهر و ولایتی نباشد، چنانکه زیـادت از

صد گونه انگور بر سر زبانهاست

نوروزنامه منسوب به عمر خیام

وصف بهار

ای خوشا این جهان بدین هنگام از گل سیب و از گل بادام دشت همچون صحیفهٔ زرفام زندوافان درون شده به خیام سوی باده همیدهد پیغام من به باغ آمدم، به باغ خرام

گل بخندید و باغ شد پدرام چون بناگوش نیکوان شد باغ همچو لوح زمردین گشته ست باغ پر خیمه های دیبا گشت گل سوری به دست باد بهار که تارا با من ار مناظرهییست

فرخى سيستانى

حرمت آموزگار

به تعظیم استاد کوشش نـمای به تعظیم استاد بیش از پـدر و زین تربیت یافت جان و دلـم همی بود دایم به فرهنگ و رای کسی گفت: چونی چنین رنجبر بگفتا: ازو نقش آب و گلسم

مولانا عبدالرحمن جامي

معني	لغت	<u>شماره</u>
گل سرخ رنگ است	سورى	-1
آباد و آراسته و خرم	پدرام	-٢
دلک گوش، بیخ گوش	بناگوش	-٣
پیشوای زردشتی، زند خوان، پازند شرح کتاب اوستا و بلبل	زندواف	-4
هزار داستان		
پارچه ابریشمی رنگین	ديبا	$-\Delta$
نامه، کتاب	صحيفه	-8
خيمه ها	خيام	-7
علم وكمال	فرهنگ	$-\lambda$
گفتگو	مناظره	-9

X X X

ساحل افتاده گفت گرچه بسی زیستم؛

هیچ نه معلوم شد آه که من کیستم

موج زخود رفته یی تند خرامید و گفت:

هستم اگــر میروم، گر نروم نیستم

علامه اقبال

سفارش:

شاگردان مفهوم این چهار بیتی را در دو سطر بنویسند.

انگشتر طلا

صبح بود. زن چادرکش را دور سرش پیچید و خاکروبه را از پنجرهٔ خانه به کوچه ریخت. این خانه مثل بسیاری از خانه های این شهر در کوچهٔ تنگ و پرجمعیت قرار دارد که وقتی سر را از پنجره اش بیرون کنند، دلخراش ترین تلاشها و پایان ناپذیر ترین جدالها بین مرگ و زنده گی دیده میشود.

ترنگ، ترنگ آزار دهندهٔ چکشهای آهنگری؛ نعرهٔ تغاره فروشی که با حنجرهٔ آرامی ناپذیرش از سرصبح فریاد میزند؛ تپ، تپ یکنواخت بوت دوز؛ آواز کهنه فروش دوره گرد؛ فحش و ناسزای بچه های قد و نیمقد و صدها صدای دیگر به هم آمیخته و همهمهٔ گنک بلند و سرگیچه آوری را ساخته اند و گوش آدمهای این کوچه به این صداها آشناست که اصلاً در گوش همهٔ شان این همهمه رسوب کرده.

بوی کثافت، عطر نان گرم، بوی چرم دباغی شده، بـوی رابرهـای چپلـی دوزی هوا را انباشته. از وقتی که آفتاب نوک میزند، غلغله در این کوچـه آغـاز مییابد و تا نیمه های شب به طور قطع نایذیر ادامه دارد

زن پنجره را بست؛ نظری به در و دیوار خانه انداخت؛ بعد پرزه های کوچک تار را از روی گلیم راهدار سفید و سیاه با وسواس خاص برداشت.

آنطرف در، کنار دیوار پسر هشت نه ساله یی روی زمین به رو افتیده و زانوهایش را زیر شکمش قرار داده بود و با قلم نی درازی مشق میکرد و دو دختر کوچک کار برادر شان را با تعجب و شوق مینگریستند

پسر سرش را بلند کرد و سکوت آنی درون خانه را شکست:

ـ بوبو، كتابچه مشقم خلاص شده، بتى پيسه

_ مادر اندکی تأمل کرده، گفت:

- بچیم، پول سیاه ندارم.

خودش میدانست که دروغ میگوید؛ ولی بچه با سماجت کودکانه یی گفت:

- آخر مره معلم میزنه.
 - مادرش گفت:
- تو امروز ام صبر كو.

و خود را در گذشته هایافت. مرگ شوهر پیرش، یتیم شدن سه طفلش، رخت شستنش در خانه ها. این پرده ها یکی پشت دیگر از جلو چشمش گذشتند. یکباره متوجه شد که ایستاده و به خطوط گلیم خیره شده است. خطوط پیش نظرش میرقصیدند؛ چون موجها بالا و پایین میآمدند. سرش را بلند کرد و گفت:

حسین جان، مه دیگه میرم که ناوخت میشه. تـ وام چاشـت کـه مکتـب میرفتی، چای دم کو، نانام ده مطبخ اسـت، یکـی، یکـی خوارایتـه نـان بتـه و دروازه ره سرشان قلف کو.

چادری اش را گرفت؛ بامان خدا، گفت و از زینه ها پایین شد.

خود را پشت در بزرگی یافت. درین خانه رخت میشست. زنجیر در را تکان داد و لحظه یی بعد پسر دوازده ـ سیزده ساله یی که لباس قیمتی و بدوختی به تن داشت، در را باز کرد. وقتی او را دید، ابرو درهم کشید و با آواز آمرانه اش صدا زد:

بوبو زنكهٔ كالا شوى آمده!

زن ساکت بود. همین پسر همیشه با زبانش نیشهای دردناکی به او میزد و آزارش میداد. زن با قدمهای شمرده پیش رفت و پردهٔ ضخیم زیبایی را بلند کرد.

سلام علیک

و عليكم، مادر حسين. چقه ناوخت آمدى

این صدای زن چاق و چله یی بود که پیراهن در تنش تنگی میکرد و مثل آن که همه روغنها و گوشتها در زیر پوست چربش جمع شده بود و ادامه داد:

برو دیگه نشی، کالای چرک ده تشناب اس.

با همین جملهٔ خورد کننده، زن دانست که کارسنگین آغاز یافته. چادری اش را کشید؛ به هم پیچید؛ کنار در تشناب قرار داد؛ آستینهایش را بالازد. دستهایش در کف صابون، رختهای چرک را چنگ میزدند. درد زادهٔ خسته گی همه جانش را در خود میفشرد؛ اما به این دلخوش بود که وقتی بیست افغانی امروز را بگیرد، برای حسین چند تا کتابچه بخرد و چند روز بی دردسر باشد. لبخند رضایت روی لبهای باریکش میشگفت....

آفتاب هنوز پشت کوه های بلند کابل پت نشده بـود. صـدای آذان نمـاز عصر در همهمهٔ شهر گم و گنگ میـشد. مـادر حـسین رختهـا را شـسته بـود. طنابهای طویل حویلی از تکه های رنگ به رنگ، پـرده هـا، پوشـهای دوشـک، تنبانهای کلان، پیراهن، زیر پیراهن و جراب پر شـده بودنـد. وی چاشـت هـم فرصت نکرده بود، نان بخورد. شمال خنکی آور عصر، پوسـت تـر بازوهـایش را مثل تنهٔ مرغ پرکن شده ساخته بود. کمرش را راست کرد. همه اسـتخوانهایش مور مور میکردند. نفس بلند کشید. میخواست ظرفهـا را بـردارد و سـر جـایش بگذارد که زن صاحب خانه آمد؛ به طنابها نگاه انداخت؛ ولـی چـشمانش شـرر دیگر داشت. دست را روی کمر عریضش گذاشت و با صدای بلندش گفت:

- مادر حسین حالی خوب شد دیگه
 - زن لبخند مهرآمیز زد و پرسید:

- چی، بیبی جان؟
- چهرهٔ زن قوی هیکل قرمز شده بود. گوشتهای اضافی تنش از هیجان تکان میخوردند. با همه قدرتش فریاد زد:
 - خودت میفامی، دیگه.
 - دل مادر حسین گواهی بدی داد و باز پرسید:
 - چې ره؟
 - چی ره؟ انگشتری مه ...
- و سوزن نگاه بی اعتمادش را به چشم زن فرو کرد تا تأثیر حرف خود را در حالتش ببیند؛ ولی مادر حسین نه تکان خورد؛ نه رنگ باخت. باز آرام پرسید:
 - چی شده، انگشتری تانه؟
 - طاقت زن چاق طاق شده بود. آوازش را بلند کرد:
- انگشتریم ده تشناب بود، گم شده و غیر تو دیگه کس بیگانه نامده. هـر چطور میشه، انگشتری ره پیدا کو. میفامی؟ طلا بود طلا.
- مادر حسین حیران شده بود. این جملهٔ خورد کننده کشنده ترین ضربات را بر سرش فرود آورد. این اهانت همه تنش را جوید و با صدای خفیف گفت:
 - به خدا اگر مه دیده باشم
 - هه، هه. تو ندیدی؟ به خدا که خودته انگشتری میسازم.

مادر حسین همان طور که انگشتهای تر و لاغرش را تکان میداد، هر چه به ذهنش فشار آورد، اثری از انگشتر نیافت. بازوهایش را در دو طرفش آویخته بود و نگاهش به سنگهای کوچک سرای میخکوب شده بود.

زن چاق پیش آمد. مثل ببری که روی شکارش بپرد، فش، فش میکرد. پره های بینی سرخش میلرزیدند... مادر حسین مثل کالبد بی روح سراپا تسلیم ایستاده بود. زانوهایش میلرزید. زن چاق غرید:

- بوتایته بکش
- مادر حسین پاهایش را از بوتهای ترش که کف صابون روی آن چون کفهای کلانی پریده بود، کشید. زن چاق با دو انگشت بوتها را تکان داد؛ ولی خالی بودند. باز دست گوشت آلودش را روی شانهٔ لاغر مادر حسین گذاشت و تکانش داد:
 - چی کدی، انگشتری ره، زن
 - مادر حسین همه قوایش را جمع کرد و گفت:
- اگر مه دیده باشم، از دو دیده کور شوم.... آخر مه پنج وقت نماز میخانم، خدا ره به یگانگی یاد میکنم مه چی طور
- بغضی راه گلویش را بست؛ جمله اش ناتمام ماند؛ رنگش سفید شده بود؛ لبانش رنگ نداشتند؛ مثل بید میلرزید.
 - زن چاق انگشتش را به علامت تهدید بلند کرد و گفت:
- به ای چیزا از پیش مه خلاص نمی شی رویش را طرف پـسرش همـان که لباس قیمتی و بددوختی به تن داشت و با نگـاه شـیطنت بـاری مـادر حسین را میپالید کرد و به سخن خود ادامه داد و گفت:
 - هله، عثمان بچیم. بدو، بخچهٔ چادریش را بپال
- پسر با یک جست از زینه بالا شد و چند لحظه بعد آمد چادری را روی سرای پرتاب کرد و با نازدانه گی خاصش گفت:
 - مادر نیس.

چشمان مادر حسین از حدقه برآمده و با حیرت دردآلودی به این صحنه دردآلودتر مینگریست. یارای حرکت نداشت. وجودش را نفرت انباشته بود. زن چاق مثل کسی که آخرین تیرش هم خطا میشود، خشم آلود دندانها را نشان داد و غرید:

- امروز زبان تر اس فردا خشک جواب خدا ره چی میتی زنکهٔ دزد...؟
 - مادر حسین تکانی محسوس خورد. این چند کلمه در گوشش زنگ زد:
- ((جواب خدا ره چی میتی، زنکهٔ دزد ... زنکهٔ دزد.... زنکهٔ دزد ...)) و برای یک لحظه آرزو کرد که زمین دهان باز کند و او را ببلعد.

وحشت سراپایش را در چنگال گرفت. چشمانش را سوی آسمان بالا کرد و بغض آلود گفت: خدا خودش می بینه حق اس ...

عثمان پسر صاحب خانه آنطرفتر ایستاده بود. دهنش را کج کرد و با تقلید مسخره آمیز جملهٔ مادر حسین را دوباره تکرار کرد: خدا خودش می بینه، حق اس.

- خدا خودش می بینه، حق اس ... خدا خودش می بینه، حق اس ... برو گمشو ... و لگدی به چادری که روی سرای افتاده بود، زد.

زن صاحب خانه دانست، چیزی از دستش نمیآید. دوباره فریاد زد:

انگشتری خو یافت نشد.... خو به خدا اگر دیگه قدمته ده ای خانه ماندی، پایته میشکنانم، میفامی؟ دیگه برای و برو بگی چادریته ...

از داستانهای سپوژمی رووف

تمرين:

- ۱- حسین و مادرش در چگونه کوچهیی زنده گی میکردند؟
 - ۲- حسین و مادرش چی کار میکردند؟
- ۳- حسین از مادرش چی خواست؟ وضع زنده گی آنان چسان بود؟
- ۴- چرا آن زن چاق، مادر حسین را توهین کرد؟ آیا ادعایش درست بود؟
 - Δ جملات عامیانه را به صورت ادبی در کتابچه هایتان، بنویسید.
 - ۶- ازین جا تا پایان متن را بخوانید: زن چاق پیش آمد. مثل ...

سفارش:

شاگردان عزیز، طی یک صفحه یک داستان کوتاه از زنده گی واقعی اقارب خود بنویسید.

مادران، صلح میخواهند

ای کـــودک دلفریـــب زیبــا آپینـــهٔ روشــن اســت رویـــت مــن عمـــر عزیــز رفتـــه ام را بینے ز دریجے ہے ہے ای چے شمت چــشمت دو ستــارهٔ درشــتاســت بـــوى نـــفس مـــعطر تـــو آنـــگه کـــه دو دســت کوچــک تــو گــویی بــودم جهـان در آغــوش مادر چه فدایی عجیبی ست مادر دل و جان و زنده گے را ای کــودک دلنــشین زیبــا گــر ســر بــدهم، نمــــي سيــــارم گــر يــشه بــه صــورتت نــشينــد آخے چے تحملے کے پیلے گے جے شم مے اکنے داز جے ای حاضر نے شوم کے شعلۂ جےنگ چـون مـن همـه مـادران گيــي ای لعنـــت مــادران دنیـــا

ای میسوهٔ زنسده گانی مسن از کـــودکی و جــوانی مــن در روی تـــو میــکنم تماشــا آینـــدهٔ یـــر سعــادتی را چــون اخـــتر بخــت تــو درخــشان آرام دلــــست و راحــــت جــــان چــون حلقــه فتــد بــه گــدن مــن لــرزد ز محبـــت تــن مـــن از خــود گــذرد بــرای فــرزند با مهر کند فدای فرزند وی نے گل زندہ گانی میں یک لےحظہ تے ایے دست دشمین از جای پرم، شوم دگرگرون رفتے تے میان آتے و خصون گــر قلــب مــرا كننــد يــــــاره آتےش زندت بے گاھےوارہ دارند ز جنگ نفرت و ننگ بے مے کے فروزہ آتےش جنگ

		<u> </u>
-1	دلفريب	خوشنما، خوش آیند
-۲	درشت	بزرگ وکلان
-٣	معطر	خوشبو
-4	صلح	آشتي

معني

تمرين

شماره

- مادر برای فرزندش چی میخواهد؟

لغت

- مادران از چی نفرت دارند؟
- مادران به چی لعنت میفرستند؟
- مادران چرا از جنگ نفرت دارند؟
- آیا فکر کرده اید که انسان ها چرا جنگ میکنند؟
- لطفاً اندیشهٔ خود را بنویسید که اگر انسانها بین هم در طول تـاریخ جنـگ نمی کردند، امروز چگونه زنده گی میداشتند.

آفتاب طلوع کرد

ای کودک زیبا،

از گهواره برخیز و مانند مرغکان مست گلشن که در آسمان بهاری اینسو و آنسو میپرند، بخرام! حالا وطن و زادگاه تو از توست.

گریه مکن؛ بخند؛ مانند: صدای بال کبوترانی که در میان دره های تنگ می پیچد و شور و شوق می آفریند.

تو موجودی هستی پاک و معصوم. آن روزگاران سیاه گذشت که تو نحیف و لاغر باقی بمانی؛ زیرا دوستان، برادران، خواهران و همزاده گان تو در خدمت تو و با تو برابرند. دیگر به خاطر پیراهن پینه خورده ات رنج نمیبری. ستمگرانی وجود ندارند که بر تو اهانت کنند.

به شادی زنده گی کن. تو دیگر بچهٔ لاغر، زرد و زار و غمگین نخواهی بود. دستان زور مندان شکسته است.

معنى		سماره
پاک و بیگناه	معصوم	-1
خوار کردن، یست شمردر	اهانت	-۲

تمرين:

- در بارهٔ این موضوعی که خواندید، یک مقاله که از ده سطرکم نباشد بنویسید.
 - شما لطفاً درباره آفتاب برای دو دقیقه صحبت کنید.
 - آنچه در باره آفتاب شنیده اید، آنرا بنویسید.

تا به کی

تا بــه کــی اولاد افغــان، تــا بــه کــی؟

تا به کی، هان تا به کی، هان تا به کی؟

نـــور بیـــداری جهـانی را گرفــت

خواب غفلت ای حریفان، تا به کی؟

ســبزهٔ خــوابیده هــم برداشــت ســر

بر نمیداری تو مژگان تا به کی؟

مـــيوزد بــاد خـــزانت در چـــمن

شـوق گلگـشت بیابان تـا بـه کـی؟

بايدت برحال خويشت خون گريست

سير انهار و گلستان تا به کی؟

شــوق تــعمير و سـراى و خانــه چنــد؟

خاکبازی همیچو طفلان تا به کی؟

یک نفسس سر در گریبان در کنید

فکر کالر، ای جوانان تا به کی؟

رفت وقت خنده و هزل و مزاح

خـورد سـالى خوردسـالان تـا بـه كـي؟

روز کـــار و روزگــار عبــرت اسـت

خـواب راحـت در شبـستان تـا بـه کـی؟

کوکوی مرغ سحر آمد به گوش

خرخر خواب ای گرانجان، تا به کی؟

ای قلے آخے زبانے مے بُرنے د

اینقدر حرف پریشان تا به کی؟

عبدالهادی داوی، پریشان

معنى	لغت_	<u>شماره</u>
سخت جان، بيمار	گرانجان	-1
باید ترا	بايدت	-٢
جویها، نهرها	انهار	-٣
پند آموختن	عبرت	-4
خوابگاه، قسمتی از مساجد بزرگ	شبستان	$-\Delta$
داخل کردن	در کردن	-8
شوخی و مزاح، بیهوده	هزل	-7
نکتایی، بند زینتی که مردان دورگردن گره زنند.	كالر	-A

تمرين:

۱- شاعر، به چی چیزی تأکید می کند؟

۲- مخاطب شاعر کیست؟

٣- ما برای آبادی وطن خود چی باید کنیم؟

گویند عارفان، هنر و علم کیمیاست

گویند عـارفان: هنر و علم کـیمیـاست

وان مس که گشت همسر این کیمیا، طلاست

فرخنده طایری که بدین بال و پر پرید

همدوش مرغ دولت و هم عرصهٔ هماست

وقت گـذشتـه را نـتـوانــي خـريد باز

مفروش خیرہ کاین گھر پاک بی بھاست

تو مردمی و دولت مردم فضیلت است

تنها وظیفهٔ تو همی نیست خواب و خاست

زان راه بازگـرد کـه از رهروان تهیست

زان آدمی بـــرس كـه با ديو آشنــاست

آن را که دیبهٔ هنر و علم در بر است

فرش سرای او چه غـم ازآن که بوریاست

بشناس فرق دوست زدشمن به چشم عقل

مفتون مشو که در پس هر چهر ه چهرهاست

ای شاخ تازه، رس که به گلشن دمیده ای

آن گلبنے که گل ندهد کمتر از گیاست

چون روشنی رسد ز چراغی که مرده است؟

چون درد به شود ز طبیبی که مبتلاست؟

در آسمان علم، عمل برترین بر است

درکشور وجود، هنر بهترین غناست

عاقبل کسی که رنجبر دست آرزوست

خـرم کسی که در ره امـیـد اوستاست با دانش است فخر، نه با ثروت وعقار

تنها هنر تفاوت انسان و چاریاست ز آشوبهای سیل و ز فریادهای موج

نندیشد ای فقیه، هر آنکس که ناخداست

دیوانه گیست قصهٔ تقدیر و بخت نیست

از بام سرنگون شدن وگفتن: این قضاست آن سفلهیی که مفتی و قاضی است نام او

تا یود و تار جامه اش از رشوه و ریاست جان را هر آنکه معرفت آموخت، مردم است

دل را هر آنکه پاک نگهداشت، پارساست

يروين اعتصامي

سفارش:

شاگردان معنای لغات ذیل را از فرهنگ پیدا کنند و یا از کسانی که میدانند، بعد از درس مکتب بیرسند ونوشته بیاورند:

()	- عارفان:
()	- هنر:
()	– هما:

- گلىن: ((– غنا: (

– مفتون (

حكايت

در تاریخ گزیده مسطور است که هارون الرشید هر روز نزد مالک میرفت و کتاب حدیث میخواند. روزی مالک گفت:

«بهتر آن است که امیرالمومنین خود را رنجه نسازد و اجازه دهد تا من هر روز به خدمت او آیم.»

هارون گفت: «مرتبهٔ علما بلندتر از آن است که برای تعلیم نـزد شـاگرد روند. شیوهٔ کرم آن است که طالب علم به خدمت استاد رود، نه آنکـه اسـتاد را به خدمت خود خواند.»

روضة الانوار

يرسشها:

۱- از حکایت فوق چی نتیجه گرفتید؟

۲- راجع به مقام و اهمیت معلم یک مقاله بنویسید.

۳- شما برای پنج دقیقه صحبت کنید که اگر معلم نمی بود،نتیجه چه
 می شد؟

انواع مواد مُخَدّر و تأثیرات آن در بدن انسان و جامعه

اعتیاد به مواد مخدر عبارت از فشار ناشی از استعمال دوامدار مواد مخدر است که شخص را مجبور به دوام استعمال آن میکند و انسان معتاد هیچگونه مقاومتی در برابر استعمال آن از خود نشان داده نمیتواند.

استعمال مواد مخدر شخص را به خرابی جسمی، دماغی و مفاسد اجتماعی میکشاند؛ لذا خطرات ناشی از استفادهٔ نادرست مواد مخدر را که امروز بشریت را تهدید میکند باید جدی گرفت. خطرات از فرد سرایت می کند و محیط خانواده، مکتب، شهر، کشور و جهان را در بر میگیرد.

انواع مواد مخدر عبارت اند از چرس، تریاک، هیرویین، شراب و غیره که هرکدام ضررهای خاص خود را دارا میباشند و از همین سبب خرید، فروش و استعمال آنها غیر شرعی و غیرقانونی است و جرم بزرگ پنداشته میشود.

سپارش:

- ۱- معلم محترم در مورد اضرار مواد مخدر از نگاه دیـن اسـلام معلومـات ارائه نماید.
 - ۲- شاگردان مواد مخدر را نام بگیرند.
- ۳- کشت بته های مؤلد مواد مخدر از جمله خشخاش برای وطن ما چـه
 ضرر هایی را درقبال دارد؟

آشتی

صدای مهر و آشتی زهر صدا درین زمانه خوشتر است بیا، عزیز من، دوباره آشتی کنیم بیا، دوباره باغهای خنده را به یاری محبت و صفا بهار و سبز و بارور کنیم بیا، که قلبهای مان ز هرزه خارهای خشم و کین تمام خارزار گشته است بیا، که خارهای خشم وکینه را ز بیخ بر کَنیم و دانه های آشتی و مهر را دوباره در زمین قلبهای مان بیروریم و باز باغ خنده را شگوفه بار و سبز و بارور کنیم سلام، بر صدای مهر و آشتی، سلام بیا، دوباره آشتی کنیم

دكتور ش. ديباج

کابل و برف زمستان

اوه، امروز عجب ابری فضا را پوشیده و برف شروع به باریدن کرده است. میانهٔ آسمان و اطراف افق و حتی سرهای کوه پغمان و تخت شاه و کوه خواجه صفا همه با ابرهای روشن ـ که ابر برف است ـ پوشیده و مستور گردیده است.

هرگاه همینطور مسلسل ببارد به همه نقاط وطن عزیز لحاف پرپنبهٔ سفید خود را هموار میکند و تا نوروز آن را جمع نمیکند.

بیایید بارش برف را تماشا کنیم و ببینیم که چگونه پاغنده های بیـرون از شمار آن، تمام فضا را گرفته و هر پاغنده اش از هوا چسان سرازیرمی شود و به زمین میافتد! بیچاره گنجشکها و موسیچه گکها گرسنه و تشنه به لانه هـا و آشیانه های خود شان خزیده اند و طاقت پر زدن و دانه چیدن را ندارند.

سفارش:

شاگردان برای ده دقیقه در دو صف از یک دیگر سوال نمایند و جواب دهند که چرا وقتی برف می بارد و در یک وقت دیگر باران .

ماين

در افغانستان خطر ماین برای هرکس وجود دارد. ما باید بدانیم که: ماینها چند نوع و به چه شکل میباشند؟ ماینها در کجا میباشند؟

كدام علامتها ما را از خطر ماينها آگاهي ميدهند؟

ماینها اندازه های مختلف دارند. بعضی از آنها به اندازهٔ گیلاس چایخوری، بعضی دیگر به اندازهٔ دیک میباشند. ماینها شکلهای مختلف دارند؛ مثلاً: گرد و هموار مثل توتهٔ نل بخاری، توپ، صندوقچه یا بکس چرمی، رادیوی کوچک که پایه های آهنی داشته باشد و غیره.

امکان دارد در این جایها ماین وجود داشته باشد: پوسته های عسکری یا جبهات جنگ، خانه های خالی نزدیک چشمه ها، چاهها، جویها، دریا ها و نهرهای نزدیک پلها، گذرها و کوتلها، دو طرف دیوارها و سنگهای کلان، داخل چقریها و سنگرها.

در افغانستان چند مؤسسه برای پاک کردن ماینها وجـود دارد. مؤسسه های ماین پاکی اول جایهای ماین گذاری شده را نـشانی میکننـد، پـس از آن ماینها را با سامان و آلات مخصوص میکشند یا از بین میبرند.

جایهای ماین گذاری شده با این چیزها نشانی میگردد: با نصب کردن یک لوحه که علامت بودن ماین است، با گذاشتن نشانه های سنگی در جایی

که ماین باشد و با رنگ سرخ.

اگر در نزدیک ماین دیوار باشد، قسمتی ازآن را رنگ سرخ میزنند. رنگ سرخ در تیغه های کوهها و سنگهای کلان هم علامت بودن ماین است.

قطار سنگ: اگر قطار سنگ در کنار سرکها، زمینهای زراعتی و غیره دیده شود، علامت خطر ماین است.

پایان

نشه آغاز بد بختی هاست

جوانان عزيز!

میدانید که استعمال مواد نشه آور؛ مانند: چرس، شراب هیرویین، تریاک و غیره شما را از رقابت های سالم علمی اجتماعی و اقتصادی باز میدارد.

نشه زنده گی فامیل و اجتماع را با بد بختی مواجه میسازد.